

Úřední věstník

Evropské unie

C 287

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

22. září 2012

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2012/C 287/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 273, 8.9.2012

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2012/C 287/02

Věc C-269/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. července 2012 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Články 18 ES, 39 ES a 43 ES — Články 28 a 31 Dohody o EHP — Daňové právní předpisy — Přemístění bydliště daňového poplatníka do zahraničí — Povinnost zahrnout veškeré dosud v žádném zdaňovacím období nezdaněné příjmy do základu daně za poslední zdaňovací období — Ztráta případné výhody spočívající v odkladu daňového dluhu“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2012/C 287/03	Věc C-318/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT) v. État belge („Volný pohyb služeb — Daňové právní předpisy — Odpočet nákladů vynaložených na odměnu za poskytnutí služeb jako výdajů na dosažení příjmů — Náklady vynaložené na poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě, ve kterém nepodléhá dani z příjmů nebo ve kterém podléhá systému zdanění, který je značně výhodnější — Odpočitatelnost podmíněná podáním důkazu o skutečné a opravdové povaze plnění a o obvyklé povaze příslušné odměny — Překážka — Odůvodnění — Boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem — Účinnost daňového dohledu — Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy — Přiměřenost“) 2	2
2012/C 287/04	Věc C-378/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Legfelsőbb Bíróság — Maďarsko) — návrh na zápis do obchodního rejstříku podaný společností VALE Építési Kft („Články 49 SFEU a 54 SFEU — Svoboda usazování — Zásady rovnocennosti a efektivit — Přeshraniční přeměna — Odmítnutí zápisu do rejstříku“) ... 3	3
2012/C 287/05	Věc C-509/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH („Duševní a průmyslové vlastnictví — Odrůdová práva Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Výsada zemědělců — Pojem „přiměřená náhrada“ — Náhrada vzniklé škody — Protiprávní jednání“) 3	3
2012/C 287/06	Věc C-527/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Legfelsőbb Bíróság — Maďarsko) — ERSTE Bank Hungary Nyrt v. Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt („Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadková řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 5 odst. 1 — Časová působnost — Řízení ve skutečnosti zahájené ve státě, který nebyl členem Evropské unie — Úpadkové řízení zahájené proti dlužníkovi v jiném členském státě — První stát, který je nyní členem Evropské unie — Použitelnost“) 4	4
2012/C 287/07	Věc C-558/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Chartres — Francie) — Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, manželka M. Bourges-Maunouryho v. Direction des services fiscaux d'Eure et Loir („Výsady a imunity Evropských společenství — Osвобоzení příjmů poskytovaných Unii od vnitrostátních daní — Zohlednění příjmů poskytovaných Unii při výpočtu horní hranice solidární daně z majetku“) 5	5
2012/C 287/08	Věc C-562/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Žaloba pro nesplnění povinnosti — Článek 56 SFEU — Německá právní úprava v oblasti pojištění pro případ odkázanosti — Věcné dávky na domácí péči ve stavu odkázanosti vyloučené v případě pobytu v jiném členském státě — Nižší úroveň peněžitých dávek, které lze vyvážet — Neuhrazení nákladů spojených s pronájmem zdravotních pomůcek v jiných členských státech“) 5	5

2012/C 287/09	Věc C-602/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Călărași — Rumunsko) — SC Volksbank România SA v. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC) („Ochrana spotřebitelů — Smlouvy o spotřebitelském úvěru — Směrnice 2008/48/ES — Články 22, 24 a 30 — Vnitrostátní právní úprava, jejímž cílem je provést tuto směrnici — Použitelnost na smlouvy, které nespádají do věcné a časové působnosti uvedené směrnice — Povinnosti, kterou toutéž směrnicí nejsou stanoveny — Omezení bankovních poplatků, které může věřitel vybírat — Články 56 SFEU, 58 SFEU a 63 SFEU — Povinnost zavést do vnitrostátního práva vhodné a účinné postupy pro mimosoudní řešení sporů“) 6	6
2012/C 287/10	Spojené věci C-608/10, C-10/11 a C-23/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moxsel GmbH (C-23/11) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas („Zemědělství — Vývozní náhrady — Nesprávný údaj o vývozcí uvedený ve vývozním prohlášení — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje nárok na vývozní náhradu tím, že žadatel je uveden ve vývozním prohlášení jako vývozcce — Oprava vývozního prohlášení po propuštění zboží“) 6	6
2012/C 287/11	Věc C-616/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank 's-Gravenhage — Nizozemsko) — Solvay SA v. Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV („Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Žaloba pro porušení evropského patentu — Zvláštní a výlučná příslušnost — Článek 6 bod 1 — Více osob žalovaných společně — Článek 22 bod 4 — Zpochybnění platnosti patentu — Článek 31 — Předběžná nebo zajišťovací opatření“) 7	7
2012/C 287/12	Věc C-49/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Wien — Rakousko) — Content Services Ltd v. Bundesarbeitskammer („Řízení o předběžné otázce — Směrnice 97/7/ES — Ochrana spotřebitele — Smlouvy uzavřené na dálku — Informování spotřebitelů — Poskytnuté nebo obdržené informace — Stálý komunikační prostředek — Pojem — Hypertextový odkaz na internetové stránky dodavatele — Právo odstoupit od smlouvy“) 8	8
2012/C 287/13	Spojené věci C-55/11, C-57/11 a C-58/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Vodafone España, SA v. Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), a France Telecom España SA v. Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11) („Směrnice 2002/20/ES — Sítě a služby elektronických komunikací — Oprávnění — Článek 13 — Poplatky za práva na užívání a za práva na instalování zařízení“) 8	8
2012/C 287/14	Věc C-59/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Nancy — Francie) — Association Kokopelli v. Graines Baumaux SAS („Zemědělství — Směrnice 98/95/ES, 2002/53/ES, 2002/55/ES a 2009/145/ES — Platnost — Zelenina — Prodej semen zeleninových odrůd, které nejsou obsaženy ve společném katalogu odrůd druhů zeleniny, na tuzemském trhu — Nedodržení vnitrostátního režimu pro předchozí povolení uvádění na trh — Mezinárodní smlouva o rostlinných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství — Zásada proporcionality — Svoboda podnikání — Volný pohyb zboží — Rovné zacházení“) 9	9

2012/C 287/15	Věc C-79/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Firenze — Itálie) — trestní řízení proti Maurizio Giovanardimu a dalším („Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Směrnice 2004/80/ES — Odškodňování obětí trestných činů — Odpovědnost právnické osoby — Odškodnění v rámci trestního řízení“)	10
2012/C 287/16	Věc C-128/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp. („Právní ochrana počítačových programů — Uvádění licencí k „použitým“ počítačovým programům staženým z internetu na trh — Směrnice 2009/24/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 — Vyčerpání práva na rozšiřování — Pojem „oprávněný nabyvatel““)	10
2012/C 287/17	Věc C-138/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Compass-Datenbank GmbH v. Rakouská republika („Hospodářská soutěž — Článek 102 SFEU — Pojem „podnik“ — Údaje v obchodním rejstříku a rejstříku společností uložené v databázi — Shromažďování a zpřístupňování těchto údajů za úplaty — Dopady odmítnutí orgánů veřejné moci umožnit další použití těchto údajů — Zvláštní právo podle článku 7 směrnice 96/9/ES“)	11
2012/C 287/18	Věc C-141/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Södertörns tingsrätt — Švédsko) — Torsten Hörnfeldt v. Posten Meddelande AB („Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace na základě věku — Vnitrostátní právní úprava, která přiznává bezpodmínečné právo pracovat do věku 67 let a jež povoluje automatické ukončení pracovní smlouvy na konci měsíce, v němž pracovník dosáhl tohoto věku — Nezohlednění výše starobního důchodu“)	11
2012/C 287/19	Věc C-146/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Riigikohus — Estonsko) — AS Pimix, v likvidaci v. Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium („Přistoupení nových členských států — Stanovení poplatku za přebytké zásoby zemědělských produktů — Odkaz, obsažený v ustanovení vnitrostátního předpisu, na ustanovení unijního nařízení, které nebylo řádně vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie v jazyce dotyčného členského státu“)	12
2012/C 287/20	Věc C-171/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Fra.bo SpA v. Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein („Volný pohyb zboží — Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení — Vnitrostátní certifikační postup — Domněnka shody s vnitrostátními právními předpisy — Použitelnost článku 28 ES ohledně soukromého certifikačního orgánu“)	12
2012/C 287/21	Věc C-176/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd v. Bundesminister für Finanzen („Článek 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Hazardní hry — Právní úprava členského státu, která zakazuje reklamu na herny usazené v jiných státech, pokud zákonná úroveň ochrany hráčů v těchto státech není rovnocenná s úrovní ochrany zaručenou na vnitrostátní úrovni — Odůvodnění — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita“).....	13

2012/C 287/22	Věc C-181/11 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. července 2012 — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhu — Pokuty — Rovné zacházení — Maximální výše 10 % obrátu — Spolupráce — Zkreslení důkazů — Zjevně nesprávné posouzení — Neuvedení odůvodnění“) 13	13
2012/C 287/23	Věc C-259/11: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — DTZ Zadelhoff v. Staatssecretaris van Financiën („Šestá směrnice o DPH — Článek 5 odst. 3 písm. c) a čl. 13 část B písm. d) bod 5 — Sjednání operace týkající se převodu akcií společností — Operace znamenající rovněž převod vlastnického práva k nemovitostem náležejícím těmto společnostem — Osvobození“) 14	14
2012/C 287/24	Věc C-284/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — EMS-Bulgaria Transport OOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Plovdiv („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet — Prekluzivní lhůta pro uplatnění nároku na odpočet DPH — Zásada efektivity — Odepření nároku na odpočet DPH — Zásada daňové neutrality“) 14	14
2012/C 287/25	Věc C-291/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. TNT Freight Management (Amsterdam) BV („Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Čísla celního sazebníku 3002 a 3502 — Krevní albumin připravený pro terapeutické nebo profylaktické účely — Přeměna výrobku“) 15	15
2012/C 287/26	Věc C-311/11 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. července 2012 — Smart Technologies ULC v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranná známka WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Ochranná známka, kterou tvoří reklamní slogan — Rozlišovací způsobilost — Zamítnutí zápisu“) 15	15
2012/C 287/27	Věc C-326/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV v. Staatssecretaris van Financiën („Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část B písm. g) ve spojení s čl. 4 odst. 3 písm. a) — Dodání budov a pozemků, na nichž stojí — Dodání budovy, která je rozestavěna za účelem vytvoření nové budovy přestavbou — Pokračování ve stavebních pracích a jejich dokončení kupujícím po dodání — Osvobození od DPH“) 16	16
2012/C 287/28	Věc C-212/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Düsseldorf (Německo) dne 4. května 2012 — Butz Helmut, Bachman-Butz Christel, Butz Frederike v. Société Air France SA 16	16
2012/C 287/29	Věc C-220/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Hannover (Německo) dne 11. května 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses v. Region Hannover 16	16

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 287/30	Věc C-278/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 4. června 2012 — A. Adil v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel	17
2012/C 287/31	Věc C-300/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. června 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte v. Ibero Tours GmbH	17
2012/C 287/32	Věc C-302/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 20. června 2012 — X v. Minister van Financiën	18
2012/C 287/33	Věc C-303/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 21. června 2012 — Guido Imfeld, Nathalie Garcet v. Belgický stát	18
2012/C 287/34	Věc C-306/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 26. června 2012 — Spedition Welter GmbH v. Avanssur S.A.	18
2012/C 287/35	Věc C-309/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalsko) dne 27. června 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo a další v. Fundo de Garantia Salarial, IP	19
2012/C 287/36	Věc C-311/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Nienburg (Německo) dne 27. června 2012 — Heinz Kassner v. Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG	19
2012/C 287/37	Věc C-312/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Huy (Belgie) dne 28. června 2012 — Agim Ajdini v. État belge, Service des Allocations aux Handicapés	20
2012/C 287/38	Věc C-319/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 2. července 2012 — Minister Finansów v. MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa	21
2012/C 287/39	Věc C-321/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 2. července 2012 — F. van der Helder a D. Farrington v. College voor zorgverzekeringen (Cvz)	21
2012/C 287/40	Věc C-322/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 4. července 2012 — État belge — SPF Finances v. GIMLE SA	22
2012/C 287/41	Věc C-325/12: Žaloba podaná dne 10. července 2012 — Evropská komise v. Portugalská republika	22
2012/C 287/42	Věc C-329/12: Žaloba podaná dne 11. července 2012 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 287/43	Věc C-330/12: Žaloba podaná dne 9. července 2012 — Evropská komise v. Polská republika	23
2012/C 287/44	Věc C-331/12: Žaloba podaná dne 9. července 2012 — Evropská komise v. Polská republika	24
2012/C 287/45	Věc C-332/12: Žaloba podaná dne 10. července 2012 — Evropská komise v. Polská republika	24
2012/C 287/46	Věc C-333/12: Žaloba podaná dne 11. července 2012 — Evropská komise v. Polská republika	24
2012/C 287/47	Věc C-336/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 16. července 2012 — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser v. Manova A/S	25
2012/C 287/48	Věc C-341/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2012 společností Mizuno KK proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. května 2012 ve věci T-101/11, Mizuno KK v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	25
2012/C 287/49	Věc C-344/12: Žaloba podaná dne 18. července 2012 — Evropská komise v. Italská republika	26
2012/C 287/50	Věc C-345/12: Žaloba podaná dne 19. července 2012 — Evropská komise v. Italská republika	26
2012/C 287/51	Věc C-346/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. července 2012 společností Milchkontor GmbH (dříve Nordmilch AG) proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. května 2012 ve věci T-546/10, Nordmilch AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	26
2012/C 287/52	Věc C-347/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg dne 20. července 2012 — Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering, Markus Wiering	27
2012/C 287/53	Věc C-348/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. července 2012 Radou Evropské Unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. dubna 2012 ve věci T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada	27
2012/C 287/54	Věc C-353/12: Žaloba podaná dne 25. července 2012 — Evropská komise v. Italská republika	28
2012/C 287/55	Věc C-357/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2012 Haraldem Wohlfahrtem proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. května 2012 ve věci T-580/10, Harald Wohlfahrt v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	28

2012/C 287/56	Věc C-365/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. července 2012 Evropskou komisí proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. května 2012 ve věci T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg v. Evropská komise	29
---------------	--	----

Tribunál

2012/C 287/57	Věc T-240/11: Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2012 — L'Oréal v. OHIM — United Global Media Group (MyBeauty TV) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Nahraditelné náklady u OHIM — Náklady na zastupování vynaložené zaměstnancem — Článek 85 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakékoli právní opodstatnění“)	31
2012/C 287/58	Věc T-517/11: Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2012 — United States Polo Association v. OHIM — Polo/Lauren (Zobrazení dvou hráčů póla) („Ochranná známka Společenství — Částečné zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	31
2012/C 287/59	Věc T-317/12: Žaloba podaná dne 11. července 2012 — Holcim (Romania) v. Evropská komise ...	31
2012/C 287/60	Věc T-319/12: Žaloba podaná dne 19. července 2012 — Španělsko v. Komise	32
2012/C 287/61	Věc T-321/12: Žaloba podaná dne 20. července 2012 — Ciudad de la Luz a Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana v. Komise	32
2012/C 287/62	Věc T-327/12: Žaloba podaná dne 16. července 2012 — Simca Europe v. OHIM — PSA Peugeot Citroën (Simca)	33
2012/C 287/63	Věc T-328/12: Žaloba podaná dne 24. července 2012 — Mundipharma v. OHIM — AFP Pharmaceuticals (Maxigesic)	34
2012/C 287/64	Věc T-331/12: Žaloba podaná dne 27. července 2012 — Sartorius Weighing Technology v. OHIM (zobrazení žlutého oblouku na dolním okraji zobrazovací jednotky)	34
2012/C 287/65	Věc T-332/12: Žaloba podaná dne 23. července 2012 — ING Groep v. Komise	35
2012/C 287/66	Věc T-335/12: Žaloba podaná dne 19. července 2012 — T&L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise	35
2012/C 287/67	Věc T-336/12: Žaloba podaná dne 1. srpna 2012 — Klizli v. Rada	37

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2012/C 287/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 273, 8.9.2012

Dřívější publikace

Úř. věst. C 258, 25.8.2012

Úř. věst. C 250, 18.8.2012

Úř. věst. C 243, 11.8.2012

Úř. věst. C 235, 4.8.2012

Úř. věst. C 227, 28.7.2012

Úř. věst. C 217, 21.7.2012

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. července 2012 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-269/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 18 ES, 39 ES a 43 ES — Články 28 a 31 Dohody o EHP — Daňové právní předpisy — Přemístění bydliště daňového poplatníka do zahraničí — Povinnost zahrnout veškeré dosud v žádném zdaňovacím období nezdaněné příjmy do základu daně za poslední zdaňovací období — Ztráta případné výhody spočívající v odkladu daňového dluhu“)

(2012/C 287/02)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez, zmocněnec)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma, C. Blaschke a K. Petersen, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: C. Wissels a M. de Ree, zmocněnkyně), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 19 ES, 38 ES a 43 ES a článků 28 a 31 Dohody o EHP — Daňoví poplatníci, kteří přemístí své bydliště do zahraničí — Povinnost zahrnout veškerý nezdaněný příjem do základu daně za poslední zdaňovací období, v němž byli považováni za daňové rezidenty

Výrok

1) Španělské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti v čl. 14 odst. 3 zákona č. 35/2006 o daních z příjmů fyzických osob, kterým se částečně mění zákony o korporáční dani, o daních z příjmů nerezidentů a o dani z majetku (Ley 35/2006, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio), ze dne 28. listopadu 2006, ustanovení, které daňovým poplatníkům, již přemis-

tují své bydliště do jiného členského státu, ukládá povinnost zahrnout veškeré dosud v žádném zdaňovacím období nezdaněné příjmy do základu daně za poslední zdaňovací období, pro které byli považováni za daňové poplatníky — rezidenty, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článků 18 ES, 39 ES a 43 ES.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Španělskému království se ukládá povinnost nést tři čtvrtiny veškerých nákladů řízení. Evropské komisi se ukládá povinnost nést zbývající čtvrtinu nákladů řízení.

4) Spolková republika Německo, Nizozemské království a Portugalská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT) v. État belge

(Věc C-318/10) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb služeb — Daňové právní předpisy — Odpočet nákladů vynaložených na odměnu za poskytnutí služeb jako výdajů na dosažení příjmů — Náklady vynaložené na poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě, ve kterém nepodléhá dani z příjmů nebo ve kterém podléhá systému zdanění, který je značně výhodnější — Odpočitatelnost podmíněná podáním důkazu o skutečné a opravdové povaze plnění a o obvyklé povaze příslušné odměny — Překážka — Odůvodnění — Boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem — Účinnost daňového dohledu — Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy — Přiměřenost“)

(2012/C 287/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Účastnice podávající kasační opravný prostředek: Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)

Odpůrce: État belge

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation — Výklad článku 49 ES — Daňové právní předpisy umožňující odpočet výdajů na dosažení příjmů vynaložených daňovým poplatníkem-rezidentem, avšak neumožňující odpočet takových výdajů, pokud daňový poplatník má sídlo nebo má svou provozovnu v jiném členském státě, v němž nepodléhá dani z příjmu nebo v němž podléhá značně výhodnějšímu daňovému režimu — Překážka volnému pohybu služeb

Výrok

Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle níž se odměny za plnění nebo služby zaplacené daňovým poplatníkem-rezidentem společnosti-nerezidentovi nepovažují za odpočitatelné výdaje na dosažení příjmů, pokud společnost-nerezident nepodléhá v členském státě, v němž má sídlo, dani z příjmů nebo v něm ohledně dotčených příjmů podléhá značně výhodnějšímu režimu zdanění, než je ten, jemuž tyto příjmy podléhají v prvním členském státě, ledaže daňový poplatník prokáže, že tyto odměny odpovídají skutečným a opravdovým operacím a že nepřekračují obvyklé meze, zatímco podle obecného pravidla jsou takové odměny odpočitatelné jako výdaje na dosažení příjmů, jsou-li nezbytné pro dosažení nebo udržení zdanitelných příjmů, a že daňový poplatník prokáže jejich pravost a částku.

(¹) Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Legfelsőbb Bíróság — Maďarsko) — návrh na zápis do obchodního rejstříku podaný společností VALE Építési Kft

(Věc C-378/10) (¹)

(„Články 49 SFEU a 54 SFEU — Svoboda usazování — Zásady rovnocennosti a efektivity — Přeshraniční přeměna — Odmítnutí zápisu do rejstříku“)

(2012/C 287/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Legfelsőbb Bíróság

Účastnice původního řízení

VALE Építési Kft

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Výklad článků 43 a 48 ES — Přemístění sídla společnosti založené podle práva jednoho členského státu do jiného členského státu se změnou použitelného vnitrostátního práva — Vnitrostátní právní úprava, která neumožňuje uvést ve vnitrostátním obchodním rejstříku jako právní předchůdkyni společnosti společnost založenou v jiném členském státě

Výrok

1) Články 49 SFEU a 54 SFEU musí být vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ačkoli stanoví možnost, aby se společnosti založené podle vnitrostátního práva přeměnily, obecně neumožňuje přeměnu společnosti založené podle práva jiného členského státu na společnost podle vnitrostátního práva prostřednictvím založení této posledně uvedené společnosti.

2) Články 49 SFEU a 54 SFEU musí být vykládány v kontextu přeshraniční přeměny společnosti tak, že hostitelský členský stát je oprávněn určit rozhodné vnitrostátní právo, které se na takovou operaci použije, a uplatnit tak ustanovení svého vnitrostátního práva týkající vnitrostátních přeměn, která upravují založení a fungování společnosti, jakými jsou požadavky související s vypracováním zahajovací rozvahy a inventurního soupisu majetku. Zásady rovnocennosti a efektivity nicméně brání tomu, aby členský stát

— odmítl při přeshraničních přeměnách zapsat do obchodního rejstříku společnost, která požádala o přeměnu, jakožto „právní předchůdkyni“, pokud se v případě vnitrostátních přeměn takový údaj o předchůdkyni společnosti zapisuje, a

— odmítl při zápisu společnosti do obchodního rejstříku náležitě zohlednit dokumenty pocházející od orgánů členského státu původu.

(¹) Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Věc C-509/10) (¹)

(„Duševní a průmyslové vlastnictví — Odrůdová práva Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Výsada zemědělců — Pojem „přiměřená náhrada“ — Náhrada vzniklé škody — Protiprávní jednání“)

(2012/C 287/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck

Žalovaná: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 14 odst. 3 a čl. 94 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390) jakož i článku 5 a článku 8 nařízení Komise ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 173, s. 14; Zvl. vyd. 03/18, s. 63) — Odrůdové právo Společenství — Padělatelství — Povinnost zaplatit držiteli takové ochrany spravedlivou odměnu a nahradit způsobenou škodu — Kritéria pro určení spravedlivé odměny a stanovení škody

Výrok

- 1) Ke stanovení „přiměřené náhrady“, již musí podle čl. 94 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství zaplatit zemědělec, který použil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem, aniž splnil povinnosti, které mu ukládá čl. 14 odst. 3 tohoto nařízení ve spojení s článkem 8 nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2605/98 ze dne 3. prosince 1998, je třeba vzít za základ výpočtu částku poplatku za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu chráněné rostlinné odrůdy dotčených rostlinných druhů v téže oblasti.
- 2) Platbu náhrady za náklady dohledu nad dodržováním práv držitele odrůdových práv nelze zahrnout do výpočtu „přiměřené náhrady“ stanovené v čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Legfelsőbb Bíróság — Maďarsko) — ERSTE Bank Hungary Nyrt v. Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt

(Věc C-527/10) ⁽¹⁾

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadková řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 5 odst. 1 — Časová působnost — Řízení ve skutečnosti zahájené ve státě, který nebyl členem Evropské unie — Úpadkové řízení zahájené proti dlužníkovi v jiném členském státě — První stát, který je nyní členem Evropské unie — Použitelnost“)

(2012/C 287/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Legfelsőbb Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ERSTE Bank Hungary Nyrt

Žalovaní: Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Legfelsőbb Bíróság — Výklad čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191) — Řízení týkající se existence věcného práva, které bylo zahájeno v členském státě, na jehož území se nachází předmět dotčeného věcného práva, proti odpůrkyni, jejíž sídlo se nachází v jiném členském státě a proti níž bylo zahájeno úpadkové řízení v tomto druhém státě před přistoupením prvního státu k Evropské unii — Časová působnost čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 1346/2000

Výrok

Článek 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán tak, že se toto ustanovení vztahuje za takových skutkových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, i na úpadková řízení zahájená před přistoupením Maďarské republiky k Evropské unii, v případě, že se majetek dlužníka, který byl předmětem dotčeného věcného práva, nacházel dne 1. května 2004 na území uvedeného členského státu, ověření čehož přísluší předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Chartres — Francie) — Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, manželka M. Bourges-Maunouryho v. Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Věc C-558/10) ⁽¹⁾

(„Výsady a imunity Evropských společenství — Osvobození příjmů poskytovaných Uní od vnitrostátních daní — Zohlednění příjmů poskytovaných Uní při výpočtu horní hranice solidární daně z majetku“)

(2012/C 287/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Chartres

Účastníci původního řízení

Žalobci: Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, manželka M. Bourges-Maunouryho

Žalovaný: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de grande instance de Chartres — Výklad čl. 13 druhého pododstavce kapitoly V Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství (Úř. věst. 1967, 152, s. 13) — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy stanovující zohlednění celkových příjmů daňového poplatníka, včetně příjmů pocházejících ze Společenství, při výpočtu horní hranice daně z majetku — Osvobození příjmů poskytovaných Společenstvími od vnitrostátních daní — Bývalí úředníci Evropských společenství

Výrok

Článek 13 druhý pododstavec Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, původně připojeného ke Smlouvě o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství, poté na základě Amsterodamské smlouvy ke Smlouvě o ES, musí být vykládán tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava, o níž se jedná ve věci v původním řízení, která v rámci stanovení horní hranice takové daně, jako je ISF, zohledňuje příjmy, včetně starobních důchodů a náhrad za ukončení služebního poměru, které poskytuje Unie svým úředníkům a ostatním zaměstnancům a svým bývalým úředníkům a ostatním zaměstnancům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 12.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-562/10) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nesplnění povinnosti — Článek 56 SFEU — Německá právní úprava v oblasti pojištění pro případ odkázanosti — Věcné dávky na domácí péči ve stavu odkázanosti vyloučené v případě pobytu v jiném členském státě — Nižší úroveň peněžitých dávek, které lze vyvážet — Neuhrazení nákladů spojených s pronájmem zdravotních pomůcek v jiných členských státech“)

(2012/C 287/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F.W. Bulst a I. Rogalski, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 56 SFEU — Vnitrostátní právní úprava v oblasti pojištění pro případ odkázanosti, která omezuje nárok na dávku ve stavu odkázanosti na šest týdnů v případě dočasného pobytu pojištěnce v jiném členském státě a která vylučuje náhradu nákladů souvisejících s pronájmem zdravotnických pomůcek a stanoví, že věcné dávky pomoci poskytnuté v členském státě pobytu neopravňují ke stejné výši náhrady jako v případě, kdy jsou poskytnuty v Německu

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese náhradu nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 26.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Călărași — Rumunsko) — SC Volksbank România SA v. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

(Věc C-602/10) ⁽¹⁾

(„Ochrana spotřebitelů — Smlouvy o spotřebitelském úvěru — Směrnice 2008/48/ES — Články 22, 24 a 30 — Vnitrostátní právní úprava, jejímž cílem je provést tuto směrnici — Použitelnost na smlouvy, které nespádají do věcné a časové působnosti uvedené směrnice — Povinnosti, kterou toutéž směrnicí nejsou stanoveny — Omezení bankovních poplatků, které může věřitel vybírat — Články 56 SFEU, 58 SFEU a 63 SFEU — Povinnost zavést do vnitrostátního práva vhodné a účinné postupy pro mimosoudní řešení sporů“)

(2012/C 287/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Călărași

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Volksbank România SA

Žalovaný: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Judecătoria Călărași — Výklad čl. 22 odst. 1, čl. 24 odst. 1 a čl. 30 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66) — Výklad článků 56, 58 a čl. 63 odst. 1 SFEU — Časová působnost vnitrostátních prováděcích předpisů — Nedodržení povinnosti zavedení vhodných a účinných postupů pro mimosoudní řešení sporů — Věcná působnost vnitrostátních prováděcích předpisů — Další povinnosti úvěrových institucí nestanovené směrnicí

Výrok

- 1) Článek 22 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní opatření, jehož cílem je provést tuto směrnici do vnitrostátního práva, zahrnuje do své věcné působnosti takové úvěrové smlouvy, jako jsou smlouvy dotčené v původním řízení, jejichž předmětem je poskytnutí úvěru zajištěného nemovitostí, i když jsou takové smlouvy výslovně vyloučeny z věcné působnosti uvedené směrnice na základě čl. 2 odst. 2 písm. a) této směrnice.

- 2) Článek 30 odst. 1 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní opatření, jehož cílem je provést tuto směrnici do vnitrostátního práva, vymezovalo svoji časovou působnost tak, že se použije i na takové úvěrové smlouvy, jako jsou smlouvy dotčené v původním řízení, které jsou vyloučeny z věcné působnosti této směrnice a jež byly platné k datu vstupu uvedeného vnitrostátního opatření v platnost.

- 3) Článek 22 odst. 1 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní opatření, jehož cílem je provést tuto směrnici do vnitrostátního práva, ukládalo úvěrovým institucím povinnosti, které nejsou stanoveny v uvedené směrnici a jež se týkají druhů poplatků, které mohou vybírat v rámci smluv o spotřebitelském úvěru, jež spadají do působnosti tohoto opatření.

- 4) Pravidla Smlouvy o FEU týkající se volného pohybu služeb musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání ustanovení vnitrostátního práva, které zakazuje úvěrovým institucím, aby vybíraly některé bankovní poplatky.

- 5) Článek 24 odst. 1 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání pravidlu, které je součástí vnitrostátního opatření, jehož cílem je provést tuto směrnici a jež v oblasti sporů týkajících se spotřebitelských úvěrů umožňuje spotřebitelům obrátit se přímo na orgán na ochranu spotřebitelů, jenž následně může uložit úvěrovým institucím sankce za porušení tohoto vnitrostátního opatření, aniž jsou tito spotřebitelé předtím povinni využít postupů pro mimosoudní řešení stanovených vnitrostátními právními předpisy pro takové spory.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 19.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moxel GmbH (C-23/11) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Spojené věci C-608/10, C-10/11 a C-23/11) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — Vývozní náhrady — Nesprávný údaj o vývozcovi uvedený ve vývozním prohlášení — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje nárok na vývozní náhradu tím, že žadatel je uveden ve vývozním prohlášení jako vývozců — Oprava vývozního prohlášení po propuštění zboží“)

(2012/C 287/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci/Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moksel GmbH (C-23/11)

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad čl. 5 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 102, s. 11) a čl. 78 odst. 1 a 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1) — Nesprávné uvedení vývozce ve vývozním prohlášení — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující nárok na vývozní náhradu uvedením žadatele jakožto vývozce ve vývozním prohlášení

Výrok

1) Článek 5 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, ve znění nařízení Komise (ES) č. 90/2001 ze dne 17. ledna 2001, musí být vykládán v tom smyslu, že držitel vývozní licence má v zásadě nárok na vývozní náhradu pouze tehdy, pokud je uveden jako vývozcem v kolonce 2 vývozního prohlášení podaného příslušnému celnímu úřadu.

2) Článek 78 odst. 1 a 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje pro účely poskytnutí náhrad provést kontrolu vývozního prohlášení po propuštění zboží za účelem změny jména vývozce uvedeného v kolonce určené k tomuto účelu a že celní orgány jsou povinny:

— zaprvé zkoumat, zda kontrola tohoto prohlášení musí být považována za možnou, zejména proto, že cíle unijní právní úpravy v oblasti vývozních náhrad nebyly ohroženy a že dotčené zboží bylo skutečně vyvezeno, prokázání čehož přísluší žadateli jakož i

— zadruhé případně přijmout opatření nezbytná k nápravě, a vezmou přitom v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici.

3) Článek 5 odst. 7 nařízení č. 800/1999 ve znění nařízení č. 90/2001, jakož i unijní celní předpisy, musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány v takovém případě, o jaký se jedná ve věci C-608/10, kdy držitel vývozní licence není uveden jako vývozcem v kolonce 2 vývozního prohlášení, nemohou poskytnout tomuto držiteli vývozní náhradu, aniž předtím opravily vývozní prohlášení.

4) Unijní celní předpisy musí být v takovém případě, o jaký se jedná ve věcech C-10/11 a C-23/11, vykládány tak, že celní úřad příslušný k poskytování vývozní náhrady je vázán opravou údaje uvedeného v kolonce 2 vývozního prohlášení nebo případně v kontrolním výtisku T 5, kterou provedl celní úřad vývozu po propuštění zboží, pokud opravné rozhodnutí splňuje všechny formální a hmotněprávní podmínky „rozhodnutí“ stanovené jak v čl. 4 bodu 5 celního kodexu, tak v relevantních ustanoveních dotčeného vnitrostátního práva. Je věcí předkládajícího soudu, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky ve sporech v původních řízeních splněny.

5) Článek 5 odst. 7 nařízení č. 800/1999 ve znění nařízení č. 90/2001, jakož i unijní celní předpisy, musí být vykládány v tom smyslu, že celní úřad příslušný k poskytování vývozní náhrady není v takovém případě, o jaký se jedná ve věci C-23/11, a za předpokladu, že podle vnitrostátního práva nebude vázán opravou provedenou celním úřadem vývozu, oprávněn vykládat doslovně údaj uvedený v kolonce 2 vývozního prohlášení a zamítnout žádost o vývozní náhradu z důvodu, že žadatel není vývozcem produktů uvedených v jeho žádosti. Naproti tomu v případě, že by příslušný celní úřad vyhověl žádosti o opravu a právoplatně opravil jméno vývozce, byl by celní úřad příslušný k poskytování vývozní náhrady tímto rozhodnutím vázán.

(¹) Úř. věst. C 113, 9.4.2011.
Úř. věst. C 120, 16.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank 's-Gravenhage — Nizozemsko) — Solvay SA v. Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

(Věc C-616/10) (¹)

(„Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Žaloba pro porušení evropského patentu — Zvláštní a výlučná příslušnost — Článek 6 bod 1 — Více osob žalovaných společně — Článek 22 bod 4 — Zpochybnění platnosti patentu — Článek 31 — Předběžná nebo zajišťovací opatření“)

(2012/C 287/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank 's-Gravenhage

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Solvay SA

Žalované: Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank 's-Gravenhage — Výklad čl. 6 odst. 1, čl. 22 odst. 4 a článku 31 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42; oprava nařízení Úř. věst. L 269, 10.10.2008, s. 14) — Zvláštní a výlučná příslušnost — Více žalovaných — Řízení o vydání předběžného opatření zahájené majitelem evropského patentu za účelem vydání přeshraničního zákazu porušení patentu

Výrok

- 1) Článek 6 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že situace, ve které je dvěma nebo více společnostem se sídlem v různých členských státech v řízení probíhající u soudu jednoho z těchto členských států každé jednotlivě vytýkáno, že prováděním vyhrazených činností týkajících se téhož produktu porušily tutéž národní část evropského patentu, tak jak platí v jiném členském státě, by mohla vést k vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí, kdyby o těchto věcech bylo rozhodováno v oddělených řízeních ve smyslu tohoto ustanovení. Předkládajícímu soudu přísluší, aby existenci takového nebezpečí posoudil s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem ve spisu.
- 2) Článek 22 bod 4 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, nebrání použití článku 31 tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 89, 19.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Wien — Rakousko) — Content Services Ltd v. Bundesarbeitskammer

(Věc C-49/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 97/7/ES — Ochrana spotřebitele — Smlouvy uzavřené na dálku — Informování spotřebitelů — Poskytnuté nebo obdržené informace — Stálý komunikační prostředek — Pojem — Hypertextový odkaz na internetové stránky dodavatele — Právo odstoupit od smlouvy“)

(2012/C 287/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Content Services Ltd

Žalovaná: Bundesarbeitskammer

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Wien — Výklad čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (Úř. věst. L 144, s. 19; Zvl. vyd. 15/003, s. 319) — Informace týkající se smlouvy poskytnuté spotřebiteli prostřednictvím hypertextového odkazu na internetovou stránku dodavatele — Právo spotřebitele obdržet tyto informace stálým komunikačním prostředkem — Výklad pojmu „stálý komunikační prostředek“

Výrok

Článek 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku musí být vykládán v tom smyslu, že obchodní počínání, které spočívá ve zpřístupnění informací uvedených v tomto ustanovení pouze prostřednictvím hypertextového odkazu na internetové stránky dotyčného podniku, nespĺňuje požadavky stanovené v uvedeném ustanovení, neboť tyto informace nejsou ani tímto podnikem „poskytnuty“, ani spotřebitelem „obdrženy“ ve smyslu téhož ustanovení, a že takové internetové stránky, jako jsou stránky dotčené v původním řízení, nelze považovat za „stálý komunikační prostředek“ ve smyslu uvedeného čl. 5 odst. 1.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Vodafone España, SA v. Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), a France Telecom España SA v. Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

(Spojené věci C-55/11, C-57/11 a C-58/11) (¹)

(„Směrnice 2002/20/ES — Sítě a služby elektronických komunikací — Oprávnění — Článek 13 — Poplatky za práva na užívání a za práva na instalování zařízení“)

(2012/C 287/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone España, SA (C-55/11 a C-57/11), France Telecom España SA (C-58/11)

Žalovaní: Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací („autorizační“ směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) — Poplatky za uživatelská práva a za práva na instalování zařízení — Obecní veřejný majetek

Výrok

- 1) Článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) musí být vykládán v tom smyslu, že brání vybírání poplatku za práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, přes něj nebo pod ním od operátorů, kteří pro poskytování mobilních telefonních služeb tato zařízení využívají, aniž jsou jejich vlastníky.
- 2) Článek 13 směrnice 2002/20 má přímý účinek, takže příznává jednotlivcům právo se na něj přímo odvolat před vnitrostátním soudem za účelem napadení provedení rozhodnutí veřejného orgánu, které není slučitelné s tímto článkem.

(¹) Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Nancy — Francie) — Association Kokopelli v. Graines Baumaux SAS

(Věc C-59/11) (¹)

(„Zemědělství — Směrnice 98/95/ES, 2002/53/ES, 2002/55/ES a 2009/145/ES — Platnost — Zelenina — Prodej semen zeleninových odrůd, které nejsou obsaženy ve společném katalogu odrůd druhů zeleniny, na tuzemském trhu — Nedodržení vnitrostátního režimu pro předchozí povolení uvádění na trh — Mezinárodní smlouva o rostlinných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství — Zásada proporcionality — Svoboda podnikání — Volný pohyb zboží — Rovné zacházení“)

(2012/C 287/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Nancy

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association Kokopelli

Žalovaná: Graines Baumaux SAS

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour d'appel de Nancy — Platnost směrnice Rady 98/95/ES ze dne 14. prosince 1998, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/EHS, 66/403/EHS, 69/208/EHS, 70/457/EHS a 70/458/EHS o uvádění osiva řepy, osiva píce, osiva obilovin, sadby brambor, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. 1999, L 25, s. 1), směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. L 193, s. 1), směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh (Úř. věst. L 193, s. 33) a směrnice Komise 2009/145/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterou se stanovují některé odchylky pro povolování krajových odrůd zeleniny a odrůd zeleniny, které se tradičně pěstují v určitých místech a oblastech a jsou ohroženy genetickou erozí, a odrůd zeleniny, které samy o sobě nemají hodnotu pro obchodní pěstování zeleniny, ale jsou vyšlechtěny pro pěstování za zvláštních podmínek, a pro uvádění osiva těchto odrůd na trh (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 312, s. 44), a to především z hlediska zásad proporcionality, rovného zacházení a volného pohybu zboží, jakož i z hlediska závazků přijatých podle Mezinárodní smlouvy o rostlinných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství — Tuzemský prodej semen zeleninových odrůd, které nejsou obsaženy ve společném katalogu odrůd druhů zeleniny — Nedodržení vnitrostátního režimu pro předchozí povolení uvádění na trh, považovaného za příliš restriktivní — Nekalositelný jednání nebo porušení zásad proporcionality, rovného zacházení a volného pohybu zboží

Výrok

Přezkoumání položené otázky neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh, a směrnice Komise 2009/145/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterou se stanovují některé odchylky pro povolování krajových odrůd zeleniny a odrůd zeleniny, které se tradičně pěstují v určitých místech a oblastech a jsou ohroženy genetickou erozí, a odrůd zeleniny, které samy o sobě nemají hodnotu pro obchodní pěstování zeleniny, ale jsou vyšlechtěny pro pěstování za zvláštních podmínek, a pro uvádění osiva těchto odrůd na trh.

(¹) Úř. věst. C 120, 16.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Firenze — Itálie) — trestní řízení proti Mauriziou Giovanardimu a dalším

(Věc C-79/11) ⁽¹⁾

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Směrnice 2004/80/ES — Odškodňování obětí trestných činů — Odpovědnost právnické osoby — Odškodnění v rámci trestního řízení“)

(2012/C 287/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Firenze

Účastníci původního trestního řízení

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Ordinario di Firenze — Výklad článků 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení (Úř. věst. L 82, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 72) — Výklad článku 9 směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, s. 2; Zvl. vyd. 19/07, s. 65) — Trestní odpovědnost právnických osob — Právo obětí trestného činu na odškodnění právnickou osobou nepřímou odpovědnou za škody v rámci trestního řízení

Výrok

Článek 9 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby taková úprava odpovědnosti právnických osob, jako je úprava ve věci v původním řízení, stanovila, že se oběť trestného činu nemůže v rámci trestního řízení domáhat náhrady škody přímo způsobené uvedeným trestným činem vůči právnické osobě, která se dopustila správního deliktu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 16.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp.

(Věc C-128/11) ⁽¹⁾

(„Právní ochrana počítačových programů — Uvádění licencí k „použitým“ počítačovým programům staženým z internetu na trh — Směrnice 2009/24/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 — Vyčerpání práva na rozšiřování — Pojem „oprávněný nabyvatel““)

(2012/C 287/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UsedSoft GmbH

Žalovaná: Oracle International Corp.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad článku 4 odst. 2 prvního pododstavce a čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 111, s. 16) — Stažení rozmnoženin počítačového programu z internetu na nosič dat na základě softwarové licence a se souhlasem majitele práva — Možnost kvalifikovat tento postup jako postup, jehož prostřednictvím se vyčerpá právo majitele na rozšiřování stažených rozmnoženin — Prodej „použitých“ licencí na stažené programy prvním nabyvatelem — Pojem „oprávněný nabyvatel“

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů musí být vykládán v tom smyslu, že se právo na rozšiřování rozmnoženiny počítačového programu vyčerpá, pokud nositel autorského práva, který udělil svolení být i s bezúplatným stažením této rozmnoženiny z internetu na nosič dat, poskytl rovněž — výměnou za zaplacení ceny, která mu má zajistit odměnu odpovídající hospodářské hodnotě rozmnoženiny díla, jehož je vlastníkem — k uvedené rozmnoženině užívací právo bez časového omezení.
- 2) Článek 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 směrnice 2009/24 musí být vykládány v tom smyslu, že v případě dalšího prodeje užívatelské licence, který znamená současně další prodej rozmnoženiny počítačového programu stažené z internetové stránky nositele autorského práva, se druhý nabyvatel uvedené licence, jež byla původně udělena prvnímu nabyvateli uvedeným nositelem práva bez časového omezení a výměnou za zaplacení ceny, která měla posledně

uvedenému zajistit odměnu odpovídající hospodářské hodnotě uvedeného rozmnoženiny jeho díla, jakož i každý její následný nabyvatel mohou dovolávat vyčerpání práva na rozšiřování stanoveného v čl. 4 odst. 2 této směrnice, a lze tudíž mít za to, že jsou oprávněnými nabyvateli rozmnoženiny počítačového programu ve smyslu čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice a že mají právo na pořízení rozmnoženiny stanovené v posledně uvedeném ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 194, 2.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Compass-Datenbank GmbH v. Rakouská republika

(Věc C-138/11) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Článek 102 SFEU — Pojem „podnik“ — Údaje v obchodním rejstříku a rejstříku společností uložené v databázi — Shromažďování a zpřístupňování těchto údajů za úplatu — Dopady odmítnutí orgánů veřejné moci umožnit další použití těchto údajů — Zvláštní právo podle článku 7 směrnice 96/9/ES“)

(2012/C 287/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Compass-Datenbank GmbH

Žalovaná: Rakouská republika

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad článku 102 SFEU — Vnitrostátní právní úprava, která za nahlédnutí do obchodního rejstříku stanoví poplatek a zakazuje jakékoli jiné obchodní využívání tohoto rejstříku — Pojem hospodářská činnost — Zneužití dominantního postavení — Rozsah doktríny základních infrastruktur (essential facilities doctrine).

Výrok

Činnost orgánu veřejné moci, která spočívá v tom, že do databáze ukládá údaje, které musí podniky oznamovat na základě zákonných povinností, a za poplatek umožňuje nahlížení do této databáze nebo pořizování výpisů z ní, nepředstavuje hospodářskou činnost, takže tento orgán nelze v souvislosti s touto činností považovat za podnik ve smyslu článku 102 SFEU. Skutečnost, že je za toto nahlížení nebo

poskytování výpisů hrazen poplatek upravený zákonem, který není stanoven přímo či nepřímo dotyčným subjektem, nemůže vést ke změně právní kvalifikace uvedené činnosti. Kromě toho ani v případě, kdy tento orgán veřejné moci s odvoláním na zvláštní ochranné právo, které je mu přiznáno jakožto pořizovateli dotčené databáze podle článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází, nebo jakékoli jiné právo duševního vlastnictví, zakazuje jakékoli další použití takto shromážděných a zpřístupněných údajů, nevykonává hospodářskou činnost, a nemůže být proto v souvislosti s touto činností považován za podnik ve smyslu článku 102 SFEU.

(¹) Úř. věst. C 186, 25.6.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Södertörns tingsrätt — Švédsko) — Torsten Hörnfeldt v. Posten Meddelande AB

(Věc C-141/11) (¹)

(„Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace na základě věku — Vnitrostátní právní úprava, která přiznává bezpodmínečné právo pracovat do věku 67 let a jež povoluje automatické ukončení pracovní smlouvy na konci měsíce, v němž pracovník dosáhl tohoto věku — Nezohlednění výše starobního důchodu“)

(2012/C 287/18)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Södertörns tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Torsten Hörnfeldt

Žalovaná: Posten Meddelande AB

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Södertörns Tingsrätt — Výklad obecné právní zásady zákazu diskriminace na základě věku a článku 6 směrnice Rady 2000/78/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) — Vnitrostátní právní úprava a kolektivní smlouva, které zaměstnanci přiznávají bezpodmínečné právo pracovat do věku 67 let a jež stanoví automatické ukončení pracovního poměru bez výpovědi ke konci toho měsíce, ve kterém zaměstnanec dosáhl věku 67 let, aniž by zohledňovaly důchod, který zaměstnanci může být skutečně vyplácen.

Výrok

Článek 6 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení, které umožňuje zaměstnavateli ukončit pracovní smlouvu zaměstnance ze samotného důvodu, že tento zaměstnanec dosáhl věku 67 let, a jež nezohledňuje úroveň starobního důchodu, který bude dotyčná osoba pobírat, jestliže je objektivně a rozumně odůvodněno legitimním cílem politiky v oblasti zaměstnanosti a trhu práce a je přiměřeným a nezbytným prostředkem k jeho dosažení.

(¹) Úř. věst. C 152, 21.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Riigikohus — Estonsko) — AS Pimix, v likvidaci v. Maksu-ja Tolliameti Lõuna maksu-ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

(Věc C-146/11) (¹)

(„Přistoupení nových členských států — Stanovení poplatku za přebytečné zásoby zemědělských produktů — Odkaz, obsažený v ustanovení vnitrostátního předpisu, na ustanovení unijního nařízení, které nebylo řádně vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie v jazyce dotyčného členského státu“)

(2012/C 287/19)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AS Pimix, v likvidaci

Žalovaný: Maksu-ja Tolliameti Lõuna maksu-ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Riigikohus — Výklad čl. 288 odst. 2 SFEU a čl. 297 odst. 1 SFEU a nařízení Komise (ES) č. 1972/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o přechodných opatřeních, která mají být přijata, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 293, s. 3; Zvl. vyd. 3/40, s. 474), jakož i rozsudků Soudního dvora ve věcech C-161/06, C-560/07 a C-140/08 — Přistoupení nových členských států — Stanovení poplatku z přebytečných zásob zemědělských produktů — Ustanovení vnitrostátní právní úpravy odkazující na ustanovení nařízení Evropské unie, které k datu stanovení přebytečných zásob nebylo řádně zveřejněno v

Úředním věstníku Evropské unie v jazyce příslušného členského státu — Provedení nebo neprovedení nařízení ve smyslu judikatury Soudního dvora

Výrok

Článek 58 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby v Estonsku byla vůči jednotlivcům uplatňována ustanovení nařízení Komise (ES) č. 1972/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o přechodných opatřeních, která mají být přijata, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska, která k 1. květnu 2004 nebyla ani vyhlášena v Úředním věstníku Evropské unie v estonském jazyce, ani převzata do vnitrostátního práva tohoto členského státu, a to i přesto, že se s nimi tyto jednotlivci mohli seznámit jinými způsoby.

(¹) Úř. věst. C 160, 25.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Fra.bo SpA v. Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Věc C-171/11) (¹)

(„Volný pohyb zboží — Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení — Vnitrostátní certifikační postup — Domněnka shody s vnitrostátními právními předpisy — Použitelnost článku 28 ES ohledně soukromého certifikačního orgánu“)

(2012/C 287/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fra.bo SpA

Žalovaný: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Düsseldorf — Výklad článků 34 a 104 a čl. 106 odst. 2 SFEU — Použití těchto ustanovení na činnost soukromoprávního sdružení (Technisch-Wissenschaftlicher Verein) autorizovaného členským státem jako akreditační orgán pro určité výrobky — Přímý horizontální účinek článku 34 SFEU

Výrok

Článek 28 ES musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na normalizační a certifikační činnosti soukromoprávní organizace, pokud se na základě vnitrostátních právních předpisů má za to, že výrobky certifikované touto organizací odpovídají vnitrostátním právním předpisům, což brání uvádění na trh výrobků, jež zmíněnou organizací certifikovány nejsou.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd v. Bundesminister für Finanzen

(Věc C-176/11) (¹)

(„Článek 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Hazardní hry — Právní úprava členského státu, která zakazuje reklamu na herny usazené v jiných státech, pokud zákonná úroveň ochrany hráčů v těchto státech není rovnocenná s úrovní ochrany zaručenou na vnitrostátní úrovni — Odůvodnění — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita“)

(2012/C 287/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd

Žalovaný: Bundesminister für Finanzen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerichtshof — Výklad článku 56 SFEU a násl. — Volný pohyb služeb — Hazardní hry — Právní úprava členského státu, která zakazuje reklamu v tuzemsku na herny usazené v jiných státech, pokud zákonná úroveň ochrany hráčů v těchto členských státech není považována za rovnocennou s úrovní ochrany poskytnutou na vnitrostátní úrovni

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán tak, že nebrání právní úpravě členského státu, která podmiňuje povolení reklamy v uvedeném státě na provozovny her umístěné v jiném členském státě tím, že zákonná ustanovení na ochranu hráčů přijatá v tomto jiném členském státě přinášejí záruky, které jsou v podstatě rovnocenné se zárukami odpovídajících zákonů ustanovení, jež platí v prvním členském státě.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. července 2012 — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) v. Evropská komise

(Věc C-181/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhu — Pokuty — Rovné zacházení — Maximální výše 10 % obrátu — Spolupráce — Zkreslení důkazů — Zjevně nesprávné posouzení — Neuvedení odůvodnění“)

(2012/C 287/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) (zástupci: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra a Á. Givaja Sanz, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier a L. Malferrari, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 3. února 2011 — Cetarsa v. Komise (T-33/05), kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2004) 4030 final ze dne 20. října 2004 týkajícího se řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (Věc COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko) a vzájemný návrh Komise směřující ke zvýšení částky pokuty uložené žalobkyni

Výrok

- 1) *Hlavní a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.*
- 2) *Compañía española de tabaco en rama SA (Cetarsa) se ukládá náhrada nákladů řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.*

- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 186, 25.6.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — DTZ Zadelhoff vof v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-259/11) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 5 odst. 3 písm. c) a čl. 13 část B písm. d) bod 5 — Sjednání operace týkající se převodu akcií společností — Operace znamenající rovněž převod vlastnického práva k nemovitostem náležejícím těmto společnostem — Osvobození“)

(2012/C 287/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DTZ Zadelhoff vof

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 5 odst. 3 písm. c) a čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Osvobození od daně stanovená šestou směrnicí — Operace v oblasti cenných papírů uvedené v čl. 13 části B písm. d) bodu 5 — Převod akcií společností, který zahrnuje rovněž převod vlastnického práva k nemovitostem náležejícím těmto společnostem

Výrok

Článek 13 část B písm. d) bod 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že se toto osvobození od daně z přidané hodnoty vztahuje na takové

operace, jako jsou operace dotčené v původním řízení, jejichž cílem je převod akcií dotčených společností a které vedly k tomuto výsledku, avšak které se v konečném důsledku vztahují na nemovitosti držené dotčenými společnostmi a na jejich (nepřímý) převod. Výjimka z tohoto osvobození od daně stanovená v tomtéž bodě 5 druhé odrážce se nepoužije, pokud členský stát nevyužil možnosti stanovené v čl. 5 odst. 3 písm. c) uvedené směrnice považovat za hmotný majetek akcie nebo podíly rovnocenné akciím, které držitelé právně nebo fakticky poskytují vlastnické právo nebo právo držby nemovitosti.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — EMS-Bulgaria Transport OOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Plovdiv

(Věc C-284/11) (¹)

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet — Prekluzivní lhůta pro uplatnění nároku na odpočet DPH — Zásada efektivit — Odepření nároku na odpočet DPH — Zásada daňové neutrality“)

(2012/C 287/24)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: EMS-Bulgaria Transport OOD

Žalovaný a odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Plovdiv

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Varhoven administrativen sad — Výklad článků 179, 180 a 273 Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) a zásady efektivit podle rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-95/07 a C-96/07, Ecotrade a další — Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu — Vnitrostátní právní úprava podřizující uplatnění nároku na odpočet DPH prekluzivní lhůt v délce tří zdaňovacích období následujících po období, ve kterém nárok na odpočet vznikl — Odepření nároku na odpočet DPH z důvodu nesplnění povinnosti dobrovolné registrace k DPH jakožto pořizovatele zboží uvnitř Společenství a neuplatnění nároku na odpočet ve stanovených lhůtách

Výrok

- 1) Článek 179 odst. 1 a články 180 a 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání existenci takové prekluzivní lhůty omezující uplatnění nároku na odpočet, jako je lhůta dotčená v původním řízení, za předpokladu, že v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje uplatnění tohoto nároku. Takové posouzení přísluší předkládajícímu soudu, který může vzít v úvahu zejména později provedené následné prodloužení prekluzivní lhůty, jakož i délku registračního řízení pro účely daně z přidané hodnoty, které se musí uskutečnit ve stejné lhůtě, aby bylo možné uplatnit uvedený nárok na odpočet.
- 2) Zásada daňové neutrality brání sankci spočívající v odeprání nároku na odpočet v případě opožděného odvedení daně z přidané hodnoty, ale nebrání výběru úroků z prodlení, s výhradou toho, že tato sankce dodrží zásadu proporcionality, ověření čehož přísluší předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. TNT Freight Management (Amsterdam) BV

(Věc C-291/11) ⁽¹⁾

(„Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Číslo celního sazebníku 3002 a 3502 — Krevní albumin připravený pro terapeutické nebo profylaktické účely — Přeměna výrobku“)

(2012/C 287/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: TNT Freight Management (Amsterdam) BV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Kombinovaná nomenklatura — Číslo celního sazebníku — Výklad — Krevní albumin připravený pro terapeutické nebo profylaktické účely — Pojem — Krevní albumin, který nemá žádný terapeutický účinek, který je ovšem nepostradatelný a výlučně používán ke zhotovení výrobků, které mají terapeutické nebo profylaktické účinky

Výrok

Poznámku 1 písm. g) ke kapitole 30 kombinované nomenklatury obsažené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003, ve spojení s poznámkou 1 písm. b) ke kapitole 35 této nomenklatury je třeba vykládat v tom smyslu, že krevní albumin, který sám nemá terapeutický či profylaktický účinek, avšak který byl vyroben za účelem přípravy výrobků s profylaktickým nebo terapeutickým účinkem, je pro tuto přípravu nepostradatelný a může být ze své povahy použit pouze za tímto účelem, byl připraven pro terapeutické nebo profylaktické použití ve smyslu této poznámky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. července 2012 — Smart Technologies ULC v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-311/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranná známka WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Ochranná známka, kterou tvoří reklamní slogan — Rozlišovací způsobilost — Zamítnutí zápisu“)

(2012/C 287/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Smart Technologies ULC (zástupci: M. Edenborough QC, T. Elias, barrister)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) ze dne 13. dubna 2011, Smart Technologies v. OHIM (T-523/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 554/2009-2 ze dne 29. září 2009, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta zamítajícímu zápis slovní ochranné známky „WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH“ pro výrobky zařazené do třídy 9

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Smart Technologies ULC se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-326/11) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část B písm. g) ve spojení s čl. 4 odst. 3 písm. a) — Dodání budov a pozemků, na nichž stojí — Dodání budovy, která je rozestavěna za účelem vytvoření nové budovy přestavbou — Pokračování ve stavebních pracích a jejich dokončení kupujícím po dodání — Osvobození od DPH“)

(2012/C 287/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 4 odst. 3 písm. a) a čl. 13 části B písm. g) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Osvobození od daně stanovená šestou směrnicí — Osvobození dodání budov a pozemků, na nichž stojí, od daně — Dodání budovy, která je rozestavěna za účelem vytvoření nové budovy — Pokračování ve stavebních pracích a jejich dokončení kupujícím po dodání

Výrok

Článek 13 B písm. g) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ve spojení s čl. 4 odst. 3 písm. a) této směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že osvobození od daně z přidané hodnoty podle tohoto prvního ustanovení se vztahuje na plnění spočívající v dodání takové nemovitosti složené z pozemku a původní budovy přestavované na novou, jako je nemovitost dotčená v původním řízení, pokud původní budova k okamžiku tohoto dodání prošla pouze částečnou demolicí a byla alespoň zčásti jako taková ještě užívána.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 10.09.2011.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Düsseldorf (Německo) dne 4. května 2012 — Butz Helmut, Bachman-Butz Christel, Butz Frederike v. Société Air France SA

(Věc C-212/12)

(2012/C 287/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: Helmut Butz, Christel Bachman-Butz, Frederike Butz,

Žalovaná: Société Air France SA

Předběžná otázka

Má cestující právo na zaplacení náhrady škody podle článku 7 nařízení ⁽¹⁾, pokud se odlet prvního letu opozdil o časovou jednotku, která leží pod hranicí definovanou v čl. 6 odst. 1 nařízení, avšak přípojný let se opozdil o časovou jednotku, která leží nad hranicí definovanou v čl. 6 odst. 1 nařízení a přilet do posledního cílového místa se uskutečnil minimálně tři hodiny po plánovaném čase příletu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. L 46, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Hannover (Německo) dne 11. května 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses v. Region Hannover

(Věc C-220/12)

(2012/C 287/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Žalovaný: Region Hannover

Předběžná otázka

Brání právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států přiznané občanu Unie na základě článků 20 a 21 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, podle níž může být německým státním příslušníkům s trvalým bydlištěm mimo Spolkovou republiku Německo přiznána podpora při studiu na vzdělávacím zařízení nacházejícím se v členském státě Evropské unie pouze tehdy, když se dané vzdělávací zařízení nachází buď ve státě trvalého bydliště nebo ve státě, který s tímto státem sousedí, a když je tato podpora navíc odůvodněna zvláštními okolnostmi konkrétního případu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 4. června 2012 — A. Adil v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Věc C-278/12)

(2012/C 287/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: A. Adil

Další účastník řízení: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Předběžné otázky

- 1) Je nutno článek 21 Schengenského hraničního kodexu ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání výkonu takové vnitrostátní pravomoci, jako je pravomoc přiznaná článkem 50 Vreemdelingenwet 2000 (cizinecký zákon z roku 2000) a blíže upravená v článku 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000 (nařízení o cizincích z roku 2000), která umožňuje provádět na území za vnitrostátními hranicemi kontroly osob za účelem ověřit, zda jsou splněny podmínky legálního pobytu platné v daném členském státě?
- 2) a) Brání článek 21 Schengenského hraničního kodexu vnitrostátním kontrolám, jako jsou kontroly uvedené v článku 50 Vreemdelingenwet 2000 (cizinecký zákon z roku 2000), které jsou podle čl. 4. 17a odst. 2 Vreemdelingenbesluit 2000 (nařízení o cizincích z roku 2000) prováděny na základě obecných informací a empirických údajů o nelegálním pobytu osob na místě, kde má být kontrola provedena, nebo musí při provádění takovýchto kontrol existovat konkrétní skutečnosti nasvědčující tomu, že osoba, jež má být kontrolována, pobývá v příslušném členském státě neoprávněně?
- b) Brání článek 21 Schengenského hraničního kodexu takovéto kontrole, pokud je prováděna za účelem získání obecných informací a empirických údajů o nelegálním pobytu ve smyslu písmene a) a provádí-li se v omezeném rozsahu?

- 3) Je nutno článek 21 Schengenského hraničního kodexu vykládat v tom smyslu, že omezením kontrolní pravomoci ustanovením zákona, jako je čl. 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000, je dostatečně zaručeno, že kontrola ve skutečnosti nemůže mít účinek rovnocenný hraniční kontrole, který je podle článku 21 Schengenského hraničního kodexu zakázán?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. června 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte v. Ibero Tours GmbH

(Věc C-300/12)

(2012/C 287/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Žalovaná: Ibero Tours GmbH

Předběžné otázky

- 1) Dochází podle zásad uvedených v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 24. října 1996, C 317/94, Elida Gibbs (Recueil, s. I 5339), ke snížení základu daně v rámci distribučního řetězce i tehdy, pokud zprostředkovatel (zde: cestovní kancelář) poskytne příjemci plnění (zde: klient cestovní kanceláře), které mu zprostředkovatel zprostředkoval, (zde: plnění organizátora turistických zájezdů poskytnutá zákazníkovi cestovní kanceláře) část ceny za zprostředkované plnění?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je třeba použít zásady uvedené v rozsudku Soudního dvora Evropské unie uvedené ve věci Elida Gibbs, Recueil, s. I 5339 i tehdy, pokud zvláštnímu režimu podle článku 26 šesté směrnice ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, 77/388/EHS ⁽¹⁾, podléhá pouze zprostředkované plnění organizátora turistických zájezdů, nikoli však rovněž zprostředkovatelské plnění cestovní kanceláře?

- 3) V případě záporné odpovědi i na druhou otázku: Je členský stát, který řádně provedl čl. 11 část C odst. 1 šesté směrnice ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, 77/388/EHS, v případě osvobození zprostředkovaného plnění od daně oprávněn odeprít snížení základu daně pouze tehdy, pokud výkonem zmocnění obsaženého v tomto ustanovení vytvořil další podmínky pro odeprání snížení [základu daně]?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01 s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 20. června 2012 — X v. Minister van Financiën

(Věc C-302/12)

(2012/C 287/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: X

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Minister van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je výkon zdaňovací pravomoci dvěma členskými státy, zejména výběr daně za registraci motorového vozidla v situaci, ve které má občanka Unie podle vnitrostátních právních předpisů bydliště ve dvou členských státech a motorové vozidlo, jejímž je vlastníkem, skutečně trvale používá v obou členských státech, neomezený?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Může mít zásada proporcionality v rámci výběru daně za registraci v situaci, jako je situace dotčená v projednávané věci, opravný účinek a, je-li tomu tak, vede tato zásada k tomu, že se jeden nebo každý z obou členských států musí při výkonu své zdaňovací pravomoci omezit, a jakým způsobem má být toto omezení upraveno?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 21. června 2012 — Guido Imfeld, Nathalie Garcet v. Belgický stát

(Věc C-303/12)

(2012/C 287/33)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobci: Guido Imfeld, Nathalie Garcet

Žalovaný: Belgický stát

Předběžné otázky

Brání článek 39 Smlouvy o Evropské unii tomu, aby v důsledku belgického daňového režimu vyplývajícího z článku 155 CIR/92 a čl. 134 odst. 1 druhého pododstavce CIR/92, ať již s ohledem nebo bez ohledu na oběžník č. Ci.RH.331/575.420 ze dne 12. března 2008, byly příjmy žalobce z výdělečné činnosti v Německu, které jsou osvobozeny od daně podle článku 17 Smlouvy o zamezení dvojího zdanění uzavřené mezi Německem a Belgií, zahrnuty do výpočtu belgické daně, zohledněny při uplatnění daňových výhod upravených CIR/92 a aby byl nárok na uvedené výhody, jako je nezdanitelná částka přiznaná na základě rodinné situace žalobce, snížen nebo poskytnut v menším rozsahu než v případě, že by oba žalobci pobírali příjmy ze zdrojů v Belgii a žalobkyně by byla namísto žalobce poplatníkem s nejvyššími příjmy, zatímco v Německu žalobce zdanil své příjmy z výdělečné činnosti jako jednotlivec a nemohl tedy využít všechny daňové výhody související s jeho osobní a rodinnou situací, kterou německé daňové orgány zohlednily jen zčásti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 26. června 2012 — Spedition Welter GmbH v. Avanssur S.A.

(Věc C-306/12)

(2012/C 287/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spedition Welter GmbH

Žalovaná: Avanssur S.A.

Předběžné otázky

1) Má být čl. 21 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pravomoci škodního zástupce zahrnují pasivní zmocnění pro doručování na účet pojišťovny, takže v řízení o žalobě poškozeného proti pojišťovně na náhradu škody z dopravní nehody lze provést soudní doručení s účinky vůči pojišťovně doručením škodnímu zástupci, kterého si pojišťovna určila?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Má čl. 21 odst. 5 směrnice 2009/103/ES takový přímý účinek, že se poškozený může tohoto účinku dovolávat před vnitrostátním soudem s tím následkem, že vnitrostátní soud je povinen vycházet z účinného doručení pojišťovně, bylo-li doručení provedeno škodnímu zástupci „jako zástupci“ pojišťovny, přičemž zmocnění pro doručování nebylo ovšem uděleno ve formě právního úkonu a ani vnitrostátní právo nestanoví pro tento případ zákonné zmocnění, ale samotné doručení však jinak splňuje všechny podmínky stanovené vnitrostátním právem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, s. 11.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalsko) dne 27. června 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo a další v. Fundo de Garantia Salarial, IP

(Věc C-309/12)

(2012/C 287/35)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Central Administrativo Norte

Účastníci původního řízení

Žalobci: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias a Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Žalovaný: Fundo de Garantia Salarial, IP

Předběžná otázka

Je třeba unijní právní úpravu v oblasti záruk mzdových pohledávek z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele, konkrétně články 4 a 10 směrnice 80/987/EHS⁽¹⁾, vykládat v tom smyslu, že brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, které zaručuje výlučně pohledávky, jejichž splatnost nastala v období šesti měsíců před podáním žaloby na prohlášení úpadku zaměstnavatele i v případě, že zaměstnanci podali proti němu žalobu k Tribunal do Trabalho, kterou se domáhali určení dlužné částky a její nucené úhrady?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 20. října 1980 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Nienburg (Německo) dne 27. června 2012 — Heinz Kassner v. Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

(Věc C-311/12)

(2012/C 287/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Nienburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Heinz Kassner

Žalovaná: Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

Předběžné otázky

1) Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být v určitých odvětvích zkrácena minimální dovolená za kalendářní rok v trvání čtyř týdnů na základě kolektivní smlouvy?

2) Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být v kolektivních smlouvách určeno, že krácení odměny za práci, ke kterým dochází v referenčním období v důsledku zkrácené

pracovní doby, přerušení práce nebo nezaviněné absence, mají vliv na výpočet proplacení nevyčerpané dovolené, což vede k tomu, že zaměstnanec neobdrží za dobu minimální dovolené za kalendářní rok v trvání čtyř týdnů žádnou náhradu mzdy — respektive po ukončení pracovního poměru mu nebude proplacena nevyčerpaná dovolená?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být v kolektivních smlouvách určeno, že krácení odměny za práci, ke kterým dochází v referenčním období v důsledku zkrácené pracovní doby, přerušení práce nebo nezaviněné absence, mají vliv na výpočet proplacení nevyčerpané dovolené, což vede k tomu, že zaměstnanec obdrží za dobu minimální dovolené za kalendářní rok v trvání čtyř týdnů nižší náhradu mzdy — respektive po ukončení pracovního poměru mu bude proplacena nevyčerpaná dovolená v menším rozsahu, než by tomu bylo v případě, kdyby se za základ výpočtu náhrady mzdy brala průměrná mzda, kterou by zaměstnanec obdržel v referenčním období, aniž by došlo k takovým krácením odměn za práci? Pokud ano: Kolik procent, počítáno dle nesnížené průměrné mzdy zaměstnance, by v referenčním období mohlo nejvýše činit snížení náhrady mzdy, které připouštějí vnitrostátní právní úpravy a stanoví je kolektivní smlouvy, v důsledku zkrácené pracovní doby, přerušení práce nebo nezaviněné absence, aby bylo možno vycházet z výkladu této vnitrostátní právní úpravy v souladu s unijním právem?

4) Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě obsažené v kolektivní smlouvě, podle které nevzniká nárok na dovolenou za ta období roku, ve kterých práce neschopný nemocný zaměstnanec nedostával ani mzdu, ani dávky nemocenského pojištění nebo úrazového pojištění, pokud to má za následek, že zaměstnanec má nárok na méně než čtyři týdny dovolené za kalendářní rok?

5) Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě obsažené v kolektivní smlouvě, podle které nárok na náhradu mzdy — respektive po skončení pracovního poměru nárok na proplacení nevyčerpané dovolené — nevzniká v takových letech, ve kterých zaměstnanec ve skutečnosti nedosáhne hrubé mzdy v důsledku přerušení práce nebo nezaviněné absence, zejména z důvodu nemoci?

6) Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že brání

vnitrostátní právní úpravě obsažené v kolektivní smlouvě, podle které nároky na dovolenou a na proplacení nevyčerpané dovolené zanikají uplynutím kalendářního roku, který následuje po roce, kdy vznikají nároky na dovolenou, takže je tím omezena možnost zaměstnance, který je po dobu několika po sobě následujících referenčních období práce neschopný, kumulovat nároky na placenou dovolenou za kalendářní rok? Pokud ano: Uplatní se unijní právo ve vnitrostátních právních předpisech lépe a účinněji, pokud se taková norma kolektivní smlouvy vůbec nepoužije, anebo pokud se norma dále v souladu s unijním právem vyvíjí v tom smyslu, že místo roční lhůty platí určitá delší lhůta?

7) V případě kladné odpovědi na jednu nebo více otázek uvedených v bodech 1 až 5: Vyžadují obecná zásada právní jistoty stanovená unijním právem a zákaz retroaktivity, aby byla s účinky pro všechny dotčené subjekty časově omezena možnost dovolávat se výkladu, který Soudní dvůr poskytuje k ustanovením v článku 31 Listiny základních práv EU a v čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES prostřednictvím rozhodnutí o předběžných otázkách, které je třeba vydat v projednávané věci, protože vnitrostátní judikatura nejvyšších soudů předtím rozhodla, že relevantní vnitrostátní zákonné normy a normy kolektivní smlouvy nelze vykládat v souladu s unijním právem? V případě záporné odpovědi Soudního dvora: Je slučitelné s unijním právem, pokud vnitrostátní soudy na základě vnitrostátních právních předpisů poskytují ochranu legitimního očekávání zaměstnavatelům, kteří spoléhali na kontinuitu vnitrostátní judikatury nejvyšších soudů, nebo je poskytování ochrany legitimního očekávání vyhrazeno Soudnímu dvoru Evropské unie?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Huy (Belgie) dne 28. června 2012 — Agim Ajdini v. État belge, Service des Allocations aux Handicapés

(Věc C-312/12)

(2012/C 287/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Huy

Účastníci původního řízení

Žalobce: Agim Ajdini

Žalovaný: État belge, Service des Allocations aux Handicapés

Předběžné otázky

- 1) Je článek 4 loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés v části, v níž vylučuje z nároku na dávky zdravotně postiženým osobám pouze na základě státní příslušnosti cizince, který pobývá legálně v Belgii, který je zapsán v evidenci cizinců a má silné a trvalé vazby s Belgií, kde bydlí se svou rodinou již 12 let, s tou zvláštní okolností, že tento cizinec je státním příslušníkem třetího státu, který je oficiálním uchazečem o přistoupení k Evropské unii, v souladu s evropským právem, konkrétně s Listinou základních práv Evropské unie (2000/C 364/01) a zejména s jejími články 20, 21 a 26?
- 2) Je čl. 26 odst. 4 loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage v souladu s evropským právem a zejména s článkem 234 Smlouvy o založení Evropského společenství?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 2. července 2012 — Minister Finansów v. MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Věc C-319/12)

(2012/C 287/38)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister Finansów

Žalovaná: MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 132 odst. 1 písm. i), článek 133 a článek 134 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby se na poskytnutí vzdělávacích služeb neveřejnými zařízeními pro obchodní účely vztahovalo osvobození od daně z přidané hodnoty vyplýva-

jící z čl. 43 odst. 1 bodu 1 Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb) (Dz. U. č. 54, položka 535, ve znění pozdějších předpisů) ve spojení s položkou 7 přílohy č. 4 tohoto zákona podle právního stavu platného v roce 2010?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je osoba povinná k dani vzhledem k neslučitelnosti osvobození s ustanoveními směrnice 2006/112 podle článku 168 této směrnice oprávněna využít jak osvobození od daně, tak i práva na odpočet daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 2. července 2012 — F. van der Helder a D. Farrington v. College voor zorgverzekeringen (Cvz)

(Věc C-321/12)

(2012/C 287/39)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobci: F. van der Helder, D. Farrington

Žalovaný: College voor zorgverzekeringen (Cvz)

Předběžná otázka

Rozumí se výrazem „právní předpisy, jimž [osoba s nárokem na důchod] podléhala nejdelsí dobu“, uvedeným v čl. 28 odst. 2 písm. b) nařízení (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾, právní předpisy o dávkách v nemoci a mateřství, právní předpisy o dávkách ve stáří nebo všechny právní předpisy upravující oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 4 tohoto nařízení, které byly použitelné na základě hlavy II nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 4. července 2012 — État belge — SPF Finances v. GIMLE SA

(Věc C-322/12)

(2012/C 287/40)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: État belge — SPF Finances

Odpůrný: GIMLE SA

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 2 [odst.] 3, 4 a 5 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽¹⁾, v tom smyslu, že v případě, kdy pořizovací cena zjevně neodpovídá reálné hodnotě předmětného majetku, čímž podává zkreslený obraz o stavu aktiv a pasív, finanční situaci a výsledku hospodaření podniku, nestanoví pouze povinnost uvést doplňující informace v příloze k účetní závěrce, ale ukládá i povinnost postupovat odchylně od zásady zaúčtování aktiv v pořizovacích cenách a účtovat o něm ihned v jeho prodejní ceně, pokud se tato cena jeví jako jeho reálná hodnota?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 21.

Žaloba podaná dne 10. července 2012 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-325/12)

(2012/C 287/41)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, P. Guerra e Andrade a L. Nicolae, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že tím, že Portugalská republika nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se

směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, a v každém případě tím, že je neoznámila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 4 směrnice 2009/136/ES;

— v souladu s čl. 260 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie uložit Portugalské republice pokutu za porušení povinnosti oznámit veškerá prováděcí opatření směrnice 2009/136/ES ve výši 22 014,72 eur za každý den ode dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Portugalský stát nepřijal veškerá opatření nezbytná k provedení směrnice 2009/136/ES. A v každém případě neoznámil tato opatření Komisi.

Portugalský stát se pokusil provést směrnici 2009/136/ES do vnitrostátního práva pouze ve vztahu ke změnám směrnice 2002/22/ES. Část směrnice 2009/136/ES, která mění směrnici 2002/58/ES (ochrana soukromí a elektronické komunikace), nebyla vůbec provedena.

V souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU požádala Komise Soudní dvůr, kterému byla na základě článku 258 SFEU podána žaloba pro nesplnění povinnosti, aby v rozsudku konstatujícím nesplnění povinnosti oznámit Komisi veškerá opatření provádějící směrnici přijatou legislativním postupem uložil dotčenému členskému státu zaplacení paušální částky nebo penále.

Podle sdělení Komise — provádění čl. 260 odst. 3 Smlouvy o fungování EU⁽²⁾ je pokuta, jejíž uložení Komise navrhuje, vypočítána způsobem uvedeným ve sdělení týkajícím se provádění článku 228 ES.

Určení sankce se proto opírá o taková kritéria, jako jsou závažnost nesplnění povinnosti, délka jeho trvání a nezbytnost zajistit odrazující účinek sankce.

Vzhledem k významu unijních právních pravidel, která nebyla provedena a důsledkům tohoto nesplnění povinnosti pro obecné zájmy a jednotlivce, navrhuje Komise stanovit koeficient závažnosti 8.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. 2011 C 12, s. 1.

**Žaloba podaná dne 11. července 2012 — Evropská komise
v. Spolková republika Německo****(Věc C-329/12)**

(2012/C 287/42)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch a B. Schima, zplnomocněný zástupce)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spolková republika Německo tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, a v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech v plném rozsahu neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;
- uložil Spolkové republice Německo podle čl. 260 odst. 3 SFEU kvůli porušení povinnosti sdělit prováděcí opatření zaplacení penále ve výši 315 036,54 eur denně, které bude vyplaceno na účet vlastních prostředků Evropské unie;
- uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení předmětné směrnice uplynula dne 15. září 2007.

Rozsudkem ze dne 2. března 2010 prohlásil německý Bundesverfassungsgerichtshof prováděcí předpisy přijaté Německem za protiústavní a zrušil je. Následně německá vláda nejprve sdělila Komisi, že směrnice je zčásti nadále provedena platnými právními předpisy. Později spolková vláda předložila návrh zákona, kterým se provádí ostatní ustanovení směrnice.

Jelikož předmětný návrh dosud nebyl přijat, je podle názoru Komise nesporné, že Spolková republika německo nesplnila

svou povinnost plně provést tuto směrnici. Uvedené částečné provedení není dostatečné k dosažení cílů směrnice podle článku 1. Komise nakonec poukazuje na skutečnost, že pokládá návrh předložený Německem za nedostatečný pro účely úplného provedení směrnice.

**Žaloba podaná dne 9. července 2012 — Evropská komise
v. Polská republika****(Věc C-330/12)**

(2012/C 287/43)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, L. Nicolae a J. Hottiaux)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že nepřijala, nebo každopádně Komisi nesdělila právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 této směrnice;
- uložit Polské republice penále podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu porušení povinnosti sdělit opatření provádějící směrnicí 2009/140/ES, a to ve výši 56 095,20 eur ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 25. května 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, s. 37.

**Žaloba podaná dne 9. července 2012 — Evropská komise
v. Polská republika**

(Věc C-331/12)

(2012/C 287/44)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, L. Nicolae a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele⁽¹⁾ nebo každopádně tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 4 této směrnice;

— uložit Polské republice podle čl. 260 odst. 3 SFEU pro porušení povinnosti sdělit opatření k provedení směrnice 2009/136/ES zaplacení pokuty ve výši 56 095,20 eur denně ode dne vyhlášení rozsudku v této věci;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 25. května 2011.

⁽¹⁾ ABl. L 337, S. 11.

**Žaloba podaná dne 10. července 2012 — Evropská komise
v. Polská republika**

(Věc C-332/12)

(2012/C 287/45)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, L. Nicolae a J. Hottiaux)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala, nebo každopádně Komisi nesdělila právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/18/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy a kterou se mění směrnice Rady 1999/35/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES⁽¹⁾ nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 25 této směrnice;

— uložit Polské republice penále podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu porušení povinnosti sdělit opatření provádějící směrnici 2009/18/ES, a to ve výši 56 095,20 eur ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 17. června 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, s. 114.

**Žaloba podaná dne 11. července 2012 — Evropská komise
v. Polská republika**

(Věc C-333/12)

(2012/C 287/46)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, C. Vrignon a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES⁽¹⁾ ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, a v každém případě tím, že Komisi tyto předpisy neoznámila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 této směrnice;

— uložit Polské republice v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU zaplacení penále za nesplnění povinnosti informovat o provedení směrnice 2007/65 ve výši 112 190,40 eur denně, ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 19. prosince 2011.

(¹) Úř. věst. L 332, s. 27.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 16. července 2012 — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser v. Manova A/S

(Věc C-336/12)

(2012/C 287/47)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Žalovaná: Manova A/S

Předběžná otázka

Znamená unijní právní zásada rovného zacházení, že zadavatel nesmí po uplynutí lhůty pro podání žádosti o účast v zadávacím řízení získat informace požadované ve vyhlášení zakázky týkající se poslední zveřejněné rozvahy uchazeče, neposkytl-li daný uchazeč takovou rozvalu ve své žádosti o účast v předběžné kvalifikaci?

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2012 společností Mizuno KK proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. května 2012 ve věci T-101/11, Mizuno KK v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-341/12 P)

(2012/C 287/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mizuno KK (zástupci: T. Wessing, T. Raab a H. Lauf, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2012 ve věci T-101/11, jakož i rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. prosince 2010 ve věci R 0821/2010-1;

— uložit dalšímu účastníku řízení náhradu nákladů řízení v prvním stupni, jakož i nákladů odvolacího řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu ze dne 8. května 2012 ve věci T-101/11, kterým Tribunál zamítl žalobu navrhovatelky proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. prosince 2010 (věc R 0821/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Golfino AG a Mizuno KK.

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek v podstatě o tyto důvody:

Konstatování Tribunálu týkající se oblasti ochrany a rozlišovací způsobilosti již existující obrazové ochranné známky sestávající z písmene „G“ a symbolu „+“ jsou údajně chybná. Tribunál údajně nesprávně vycházel z toho, že kombinace těchto dvou prvků nemá žádný význam.

Vycházejí z toho údajně Tribunál nesprávně konstatoval nebezpečí záměny mezi existující obrazovou ochrannou známkou a obrazovou ochrannou známkou přihlašovanou navrhovatelkou sestávající z písmene „G“ a symbolu „+“, jakož i ze symbolu ve tvaru šípů, tím, že se při posuzování podobnosti znaků neřídil celkovým dojmem obou ochranných známek, nýbrž jejich jednotlivými prvky.

Tribunál údajně přitom nesprávně předpokládal, že podobnost písmene „G“ obsaženého v obou obrazových ochranných známkách je závažnější než jejich zbylé a rozdílné prvky. Tribunál však podle navrhovatelky při správném posouzení neměl vycházet z izolovaného písmene „G“, nýbrž pouze z celkové symboliky.

Údajně je sice pravdou, že obě sporné ochranné známky sestávají z fonému/g/, jejich těžiště však jednoznačně spočívá v jejich grafické a nikoli fonetické podobě. Nebezpečí záměny mezi oběma ochrannými známkami tak údajně není pozorovatelné.

Žaloba podaná dne 18. července 2012 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-344/12)

(2012/C 287/49)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Grespan a G. Conte, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že tím, že Italská republika nepřijala ve stanovené lhůtě veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s rozhodnutím Komise C(2009) 8112 final ze dne 19. listopadu 2009 o státních podporách C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), které Itálie poskytla ve prospěch společnosti Alcoa Trasformazioni, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 3 a 4 tohoto rozhodnutí a článku 288 SFEU;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby Komise je neprovedení rozhodnutí Komise o státních podporách, které Itálie poskytla společnosti Alcoa Trasformazioni, Italskou republikou.

Podle článku 4 dotčeného rozhodnutí měla Itálie do 20. ledna 2010 poskytnout Komisi informaci o celkové částce, kterou má příjemce vrátit, podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření k dosažení souladu s tímto rozhodnutím a doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno podporu vrátit. Krom toho podle článku 2 ve spojení s článkem 3 téhož rozhodnutí je Itálie povinna zajistit, aby příjemce navrátil podporu do 20. března 2010.

V době podání projednávané žaloby žalovaná ještě nepřijala veškerá opatření ke splnění těchto povinností.

Žaloba podaná dne 19. července 2012 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-345/12)

(2012/C 287/50)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nestanovila povinnost předložit certifikát energetické náročnosti při prodeji nebo pronájmu budovy v souladu s ustanoveními a podmínkami stanovenými články 7 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 1 a 2 a článku 10 téže směrnice, ve spojení s článkem 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov⁽²⁾;

— určit, že Italská republika tím, že neoznámila všechna opatření k provedení článku 9, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 15 odst. 1 téže směrnice, ve spojení s článkem 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2002/91/ES uplynula dne 4. ledna 2006. Lhůta pro provedení článků 7 až 9 této směrnice uplynula dne 4. ledna 2009 a podle názoru Komise nezahrnuje článek 28 směrnice 2010/31/EU, který umožňuje odložit uplatnění povinnosti předložit certifikát energetické náročnosti, certifikáty již vydané nebo ty, které mají být vydány na základě čl. 7 odst. 1 této směrnice.

K datu podání této žaloby žalovaná ještě nepřijala všechna opatření nezbytná pro provedení směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 65, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 153, s. 13.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. července 2012 společností Milchkontor GmbH (dříve Nordmilch AG) proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. května 2012 ve věci T-546/10, Nordmilch AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Milchkontor GmbH (dříve Nordmilch AG) (zástupce: W. Berlit, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Lactimilk, SA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit body 1 a 2 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 22. května 2012 (věc T-546/10);
- vyhovět v plném rozsahu žalobě žalobkyně podané v prvním stupni řízení;
- uložit společnosti Lactimilk, SA náhradu nákladů řízení vynaložených účastnicí řízení podávající opravný prostředek v plném rozsahu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) tvrdí, že napadené rozhodnutí Tribunálu musí být zrušeno, neboť Tribunál tím, že chybně shledal podobnost mezi ochrannou známkou přihlašovanou navrhovatelkou a ochrannou známkou společnosti Lactimilk, SA a tím, že došel k závěru, že existuje nebezpečí záměny, tak nesprávně použil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Tribunál pochybil, když neprovedl srovnání skutečných dotčených ochranných známek napsaných způsobem, ve kterém byly přihlášeny nebo zapsány (tedy velkými písmeny) a namísto toho zkoumal nebezpečí záměny na základě obou ochranných známek napsaných odlišně. Tím Tribunál zkreslil skutkové okolnosti. Tribunál se krom toho nesprávně domníval, že přízvuk je v přihlašované ochranné známce kladen na druhou slabiku, bez ohledu na skutečnost, že přihlašovaná ochranná známka je psána velkými písmeny, takže — na základě způsobu, kterým je chápána rovněž ve španělštině — u přihlašované ochranné známky nepřichází otázka přízvuku pouze na druhé slabice v úvahu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg dne 20. července 2012 — Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Věc C-347/12)

(2012/C 287/52)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Caisse nationale des prestations familiales

Odpůrci: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Předběžná otázka

Je třeba, aby při výpočtu vyrovnávacího doplatku případně vypláceného příslušným orgánem státu, v němž se nachází místo výkonu práce, v souladu s čl. 1 písm. u) bodem i), čl.

4 odst. 1 písm. h) a článkem 76 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění změn ⁽¹⁾, a v souladu s čl. 10 [odst. 1] písm. b) bodem i) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71 ⁽²⁾, bylo přihlédnuto k veškerým dávkám pobíraným rodinou migrujícího pracovníka ve státě bydliště, v daném případě k dávkám „Elterngeld“ a „Kindergeld“ podle německých právních předpisů, jako k rodinným dávkám téže povahy?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2

⁽²⁾ Úř. věst. L 74, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. července 2012 Radou Evropské Unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. dubna 2012 ve věci T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada

(Věc C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské Unie (zástupci: M. Bishop a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teherán, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek vydaný dne 25. dubna 2012 Tribunálem (4. senátem) ve věci T-509/10;
- rozhodnout s konečnou platností o sporu a odmítnout žalobu společnosti Kala Naft proti aktům Rady jako nepřipustnou nebo případně zamítnout žalobu jako neopodstatněnou;
- uložit společnosti Kala Naft náhradu nákladů vynaložených Radou v prvním stupni a v rámci tohoto kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rada má za to, že rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci je dotčen dvojím nesprávným právním posouzením a že tento rozsudek by tedy měl být zrušen.

Zprv má Rada za to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když neodmítl žalobu podanou společností Kala Naft jako nepřipustnou, i když tato společnost podle Rady představuje instituci iránské vlády.

Zadruhé má Rada za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že jeden z důvodů k odůvodnění uložení omezujících opatření proti společnosti Kala Naft nebyl dostačující ke splnění povinnosti uvést odůvodnění a že Rada byla povinna poskytnout důkazy k podložení dalšího z těchto důvodů. Rada rovněž tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že část odůvodnění, podle níž společnost Kala Naft uvádí na trh zařízení pro odvětví ropy a zemního plynu, která mohou být použita pro jaderný iránský program, nemůže být považována za „podporování“ šíření jaderných zbraní, aniž by tato část byla posuzována ve vztahu s ostatními částmi odůvodnění.

Žaloba podaná dne 25. července 2012 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-353/12)

(2012/C 287/54)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Thomas, D. Grespan a B. Stromsky, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala všechna opatření nezbytná pro navrácení státní podpory prohlášené za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem rozhodnutím Komise K(2009) 8123 ze dne 28. října 2009 o státní podpoře C 59/07 (ex N 127/06 a NN 13/06), kterou Itálie poskytla společnosti Ixfin SpA (oznámeným dne 29. října 2009 a zveřejněným v Úř. věst. L 167, 1.7.2010, s. 39), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 3 a 4 tohoto rozhodnutí a Smlouvy o FEU;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby Komise je skutečnost, že Italská republika neprovedla rozhodnutí Komise týkající se státní podpory ve formě záruky poskytnuté Ministerstvem pro hospodářský rozvoj na krytí smlouvy o úvěru uzavřené společností Ixfin s Banca Apulia SpA.

Komise uvádí, že Itálie měla zajistit vykonání povinnosti navrácení podpory do 1. března 2010 a mimoto měla informovat Komisi do 29. prosince 2009 o opatřeních přijatých pro provedení rozhodnutí.

K datu podání této žaloby žalovaná ještě nepřijala všechna opatření nezbytná pro splnění těchto povinností.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2012 Haraldem Wohlfahrtem proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. května 2012 ve věci T-580/10, Harald Wohlfahrt v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-357/12 P)

(2012/C 287/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Harald Wohlfahrt (zástupci: M. Loschelder, Rechtsanwalt, V. Schoene, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Ferrero SpA

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 16. května 2012 ve věci T-580/10 a rozhodnout podle návrhů žalobce předložených Tribunálu, jež jsou uvedeny na straně 4 rozsudku;

— uložit OHIM náhradu nezbytných nákladů řízení vzniklých navrhovateli kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

OHIM a Tribunál zamítly zápis ochranné známky „Kindertraum“ pro výrobky zařazené do tříd 16 a 28 přihlašované žalobcem a nyní navrhovatelem, protože vedlejší účastnice podporující žalovaného, která je majitelkou starší italské slovní ochranné známky zapsané mimo jiné pro výrobky těchto tříd, podala námitku.

Navrhovatel uvádí tři odvolací důvody:

První odvolací důvod: porušení čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾

Tribunál má za to, že není rozhodující, zda v době vydání rozhodnutí o námitce se ochranná známka, která byla zapsána již 8 let, proti níž byla podána námitka, používala či nepoužívala. Podle čl. 42 odst. 3 ve spojení s čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009 musí být používání namítané ochranné známky prokázáno pouze tehdy, je-li již v okamžiku zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství zapsána již 5 let. Podle navrhovatele je tento názor v rozporu s účelem nezbytnosti používání,

jenž má zajistit, že po uplynutí pětileté ochranné lhůty nelze uplatňovat práva na základě nepoužívané starší ochranné známky. Mezeru v právní úpravě obsaženou v článku 42 nařízení č. 207/2009 je na rozdíl od názoru Tribunálu nutno odstranit na základě teleologického výkladu tím, že se do ní vloží ustanovení německého a italského práva upravujícího ochranné známky. I podle článku 42 nařízení č. 207/2009 je pak ohledně užívání rozhodná situace v okamžiku ukončení námitkového řízení.

Druhý odvolací důvod: porušení čl. 75 odst. 1 nařízení č. 207/2009, zneužití ochranné známky, proti níž byla podána námitka

Odvolací senát se nezabýval námitkou žalobce, že k přihláška namítané italské ochranné známky byla provedena při zneužití práva. Navrhovatel Tribunálu vytýká že nesprávně nepřipustil námitku zneužití práva. Tato námitka je součástí práva Společenství, a tedy i součástí unijního práva právo upravujícího ochranné známky. V projednávané věci je jí nutno vyhovět, jelikož jednání navrhovatelky v námitkovém řízení při přihlašování směřuje s pomocí nepoužívaných ochranných známek k vyslovení rozsáhlého zákazu používání slova „kinder“, jenž nepředstavuje ekonomický zájem hodný ochrany.

Třetí odvolací důvod: nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Tribunál nesprávně vycházel z nebezpečí záměny mezi namítanou ochrannou známkou vedlejší účastnice podporující žalovaného a přihlašovanou ochrannou známkou. Tribunál nejprve nesprávně posoudil tvrzení žalobce a nesprávně vycházel z toho, že žalobce nepopíral zjištění odvolacího senátu, že jsou si kolidující ochranné známky podobné. Ve skutečnosti to však žalobce učinil. Ochranné známky si nejsou podobné, jelikož součást „kinder“ v namítané ochranné známce vykazuje přinejlepším nízkou rozlišovací způsobilost.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. července 2012 Evropskou komisí proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. května 2012 ve věci T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg v. Evropská komise

(Věc C-365/12 P)

(2012/C 287/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise: (zástupci: B. Smulders, P. Costa de Oliveira a A. Antoniadis, zmocněnci)

Další účastníci řízení: EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Švédské království, Siemens AG, ABB Ltd

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit bod 1 výroku Tribunálu ze dne 22. května 2012 ve věci T-344/08;

— zamítnout žalobu ve věci T-344/08;

— uložit odpůrkyni a žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál nezohlednil potřebu harmonického výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „nařízení o transparentnosti“) (¹), jak byl vytvořen v zásadních rozsudcích ve věci Technische Glaswerke Ilmenau (²), API (³) a Bavarian Lager (⁴) a nedávno potvrzený v rozsudcích ve vecích Agrofert (⁵) a Odile Jacob (⁶) a právně nesprávně přiznal přednost právu na přístup podle nařízení o transparentnosti. Výklad práva na přístup podle nařízení o transparentnosti, který Tribunál provedl, resp. výklad relevantních ustanovení o výjimce, podkopává systém přístupu ke spisu existující v kartelovém právu a rovnováhu zájmu, která se v tomto právě nachází, resp. rovnováhu mezi jednak zájmem Komise na účinném plnění jejích úloh, kterými je pověřena podle článku 108 SFEU a jednak zájmem podniků na účinné ochraně informací, které poskytly v průběhu řízení o kartelové dohodě.

Tribunál nesprávně odmítl přenosnost obecné domněnky ochrany dokumentů správního řízení, která byla vytvořena zejména v rozsudku ve věci Technische Glaswerke Ilmenau a potvrzená v rozsudku ve věci Odile Jakob, na projednávanou věc. Tribunál přitom nezohlednil, že systém přístupu ke spisu existující v kartelovém právu, ale i omezení použití dokumentů získaných v průběhu vyšetřování, které rovněž existuje v kartelovém právu, zakládají takovou obecnou domněnku.

Tribunál právně nesprávně vyložil ustanovení o výjimce na ochranu cílů vyšetřování podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení o transparentnosti. Neprávem omezil rozsah působnosti tohoto ustanovení o výjimce na skončení konkrétních postupů vyšetřování. Nezohlednil, že cíl vyšetřování nezahrnuje pouze účinnost jednotlivých postupů vyšetřování (a to v každém případě do pravomocnosti rozhodnutí ukončujícího jednotlivé řízení), ale kromě toho i účinnost pravomocí Komise plnit její úlohy v oblasti kartelového práva (včetně záruk právního státu použitelných na tuto věc).

Tribunál právně nesprávně vyložil ustanovení o výjimce na ochranu obchodních zájmů podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení o transparentnosti. Neprávem omezil rozsah působnosti v zásadě na ochranu obchodního tajemství. Nezohlednil, že rozsah ochrany se vztahuje i na ty důvěrné údaje, které byly Komisi poskytnuty pouze v rámci vyšetřování určitých podniků a které by se v opačném případě třetím osobám nepřístupnily.

Tribunál právně nesprávně vyložil a použil ustanovení o výjimce na ochranu rozhodovacího procesu Komise podle čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení o transparentnosti. Nezohlednil, že Komise má pravomoc odmítnout přístup k interním dokumentům, které obsahují stanoviska pro interní potřebu, jež jsou součástí porad a předběžných rozhovorů, a

to z důvodu, že jejich zveřejnění by v případě obnovy řízení mohlo omezit diskreční pravomoc Komise. Tribunál při konstatování, že Komise nesměla odmítnout přístup k interním dokumentům, rovněž nezohlednil, že interní dokumenty jsou v každém případě zahrnuty i v ustanovení o výjimce v článku 4 nařízení o transparentnosti a v tomto rozsahu i v domněnce ochrany uznané Soudním dvorem.

(¹) Úř. věst. L 145, s. 43.

(²) Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 2010, Evropská komise v. Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, C-139/07 P, Sb. rozh. s. I-5885.

(³) Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2010 ve spojených věcech C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Švédské království v. Association de la presse internationale ASBL (API) a Evropská komise, C-514/07 P, Association de la presse internationale ASBL (API) v. Evropská komise, C-528/07 P, Evropská komise v. Association de la presse internationale ASBL (API), C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533.

(⁴) Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 2010, Evropská komise v. The Bavarian Lager Co. Ltd., C-28/08 P, Sb. rozh. s. I-6055.

(⁵) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2012, Agrofert Holding a.s. v. Komise, C-477/10 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

(⁶) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2012, Evropská komise v. Éditions Odile Jacob SAS, C-404/10 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2012 — L'Oréal v. OHIM — United Global Media Group (MyBeauty TV)

(Věc T-240/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Nahradiitelné náklady u OHIM — Náklady na zastupování vynaložené zaměstnancem — Článek 85 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakékoli právní opodstatnění“)

(2012/C 287/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: A. von Mühlendahl a S. Abel, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: United Global Media Group, Inc. (El Segundo, Kalifornie, Spojené státy)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 3. února 2011 (věc R 898/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi United Global Media Group, Inc. a L'Oréal

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Společnosti L'Oréal SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 204, 9.7.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2012 — United States Polo Association v. OHIM — Polo/Lauren (Zobrazení dvou hráčů póla)

(Věc T-517/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Částečné zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2012/C 287/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: United States Polo Association (Lexington, Kentucky, Spojené státy) (zástupci: P. Goldenbaum, I. Rohr a T. Melchert, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: M. Granado Carpenter a M. Polo Carreño, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. června 2011 (věc R 1170/2010-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi United States Polo Association a The Polo/Lauren Company, LP.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalovaným a vedlejší účastnicí řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 3.12.2011.

Žaloba podaná dne 11. července 2012 — Holcim (Romania) v. Evropská komise

(Věc T-317/12)

(2012/C 287/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Holcim (Romania) SA (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: L. Arnauts, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— nařídil žalované, aby jí zaplatila tržní hodnotu údajně odcižených povolenek na emise skleníkových plynů ve Společenství, jejichž tržní cena k datu vydání rozsudku nebyla uhrazena, zvýšenou o úroky z prodlení ve výši 8 % ročně od 16. listopadu 2010;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení a

— prohlásil, že je rozsudek vykonatelný.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně uplatňuje jediný hlavní žalobní důvod vycházející z

— odpovědnosti Evropské unie v důsledku protiprávních rozhodnutí Evropské komise spočívajících v:

- a) nesprávném výkladu čl. 10 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o standardizovaném a bezpečném systému rejstříků podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 280/2004/ES (Úř. věst. L 386, s. 1),
- b) porušení článku 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32) a
- c) porušení několika obecných právních zásad (zásad proporcionality a ochrany legitimního očekávání, povinnosti péče, práva na účinnou soudní ochranu s ohledem na právo vlastnit majetek), když rozhodla, že v rámci systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství nezveřejní či nepovolí zveřejnit místo, kde se nacházejí odcizené povolenky.

Žaloba podaná dne 19. července 2012 — Španělsko v. Komise

(Věc T-319/12)

(2012/C 287/60)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: A. Rubio González)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2012) 3025 final ze dne 8. května 2012 o státní podpoře SA.22668 (C 8/2008 — ex NN 4/2008), kterou Španělsko přiznalo společnosti „Ciudad de la Luz SA“ a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) Nesprávné použití kritéria soukromého investora spočívající v tom, že Komise při posuzování překročila vymezený prostor pro uvážení.
- 2) Nesprávné posouzení státní podpory spočívající v tom, že nezohlednila činnosti prováděné v oblasti mimo komplex.
- 3) Nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že Komise nařizuje navrácení podpor přiznaných filmovým producentům, aniž se o těchto údajných podporách v posouzení jakkoli zmiňuje.
- 4) Podpůrně nesprávné posouzení slučitelnosti investice s pokyny k vnitrostátní regionální podpoře spočívající v neposouzení otázky, zda je zbylá podpora v souladu se zásadou soukromého investora.
- 5) Podpůrně nedostatek odůvodnění a nesprávné posouzení slučitelnosti podpor, s ohledem na právní předpisy platné pro audiovizuální sektor, spočívající v neposouzení otázky, proč údajná podpora nesledovala kulturní cíl.

Žaloba podaná dne 20. července 2012 — Ciudad de la Luz a Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana v. Komise

(Věc T-321/12)

(2012/C 287/61)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ciudad de la Luz, SA (Alicante, Španělsko) a Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana, SA (Alicante) (zástupci: J. Buendía Sierra, N. Ruiz García a J. Belenguer Mula, advokáti, a M. Muñoz de Juan, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— připustil důvody pro zrušení uvedené v jejich žalobě a vyhověl jim;

— zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2012) 3025 final ze dne 8. května 2012 o státní podpoře SA.22668 (C 8/2008 — ex NN 4/2008), kterou Španělsko přiznalo společnosti „Ciudad de la Luz SA“ (dále jen „CDL“), zejména čl. 1 odst. 1 tohoto rozhodnutí, a to v rozsahu, v němž konstatuje, že investice do společnosti CDL zahrnuje neslučitelné prvky státní podpory, a nařizuje její navrácení;

- prohlásil nicotnost napadeného rozhodnutí, podpůrně aby jej zrušil, zejména čl. 1 odst. 1 tohoto rozhodnutí, a to v rozsahu, v němž konstatuje, že blíže určení producenti, kteří nahrávali v CDL, obdrželi neslučitelné podpory;
- v důsledku toho zrušil příkazy na vrácení podpor, jejichž vydání nařizuje článek 2 napadeného rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) Nesprávné právní posouzení spočívající v závěru o existenci státních podpor ve prospěch společnosti CDL (nesprávné uplatnění zásady soukromého investora). Porušení čl. 107 odst. 1 a článku 345 SFEU

Žalobkyně se domnívají, že se Komise při posuzování zásady soukromého investora a tím, že dospěla k závěru o existenci státní podpory, dopustila pochybení. K investicím Generalitat Valenciana (vlády autonomní oblasti Valencie) do společnosti CDL došlo ve dvou odlišných okamžicích, a sice v roce 2000 a v roce 2004, a obě investiční rozhodnutí byla přijata po vypracování příslušných obchodních plánů, které stanovily předpokládanou výnosnost projektu. Komise tím, že použila zásadu soukromého investora, srovnává tento projekt s výnosností projektů a subjektů, které z důvodu své velikosti nejsou srovnatelné, čímž tuto zásadu zbavila v rozporu s čl. 107 odst. 1 a článkem 345 SFEU obsahu.

Komise dále ve svém ekonomickém a právním rozboru odmítá zohlednit skutečnost, že vedle projektu filmových studií existoval i projekt na rozvoj obchodní a hotelové zóny na okolních pozemcích ve vlastnictví Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana, SA. S přihlédnutím k oběma projektům byla výnosnost investice do společnosti CDL ještě vyšší.

- 2) Nesprávné právní posouzení při posuzování slučitelnosti projektu společnosti CDL a nedostatek odůvodnění

Podle žalobkyně odmítá Komise závěr, že projekt může vzhledem k tomu, že CDL má sídlo v Alicante, získávat regionální podpory. Španělské orgány dospěly k názoru, který Komise nezpochybnila, že s ohledem na to, že šlo o velký investiční projekt, měla CDL právo žádat o regionální podpory v intenzitě přibližně 36 %. Přesto odmítá akceptovat, že při použití zásady soukromého investora na 64 % investice by byla výnosnost projektu ještě vyšší.

Podpůrně se žalobkyně domnívají, že investice valencijských orgánů do kinematografického komplexu společnosti CDL by měla být zcela nebo částečně prohlášena za slučitelnou podle čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU.

Komise neodůvodnila svůj závěr, že podpory na výstavbu filmových studií společnosti CDL nejsou nezbytné, přiměřené ani vhodné, takže nemohou být slučitelné, a to ani částečně, s ohledem na kulturní hlediska.

- 3) Nesprávné právní posouzení spočívající v neexistenci rozhodnutí, každopádně ve zcela neexistujícím odůvodnění, v souvislosti s pobídkou k produkci

Komise krom toho, že dospěla k závěru o tom, že investice do společnosti CDL představuje neslučitelnou podporu, kvalifikuje týmž způsobem všechny pobídky přiznané filmovým producentům pod podmínkou, že k natáčení dojde v CDL.

V rozhodnutí věnuje Komise těmto údajným podporám jediný bod, v kterém toliko konstatuje, že jsou neslučitelné. Nepopisuje dotčené opatření, na něž v rozhodnutí odkazuje, neuvádí informace, které za tím účelem poskytl členský stát, nezabývá se otázkou ne/existence prvků podpory, nerozebírá kritéria slučitelnosti ani se nevěnuje případné existenci legitimního očekávání.

Žalobkyně se tudíž domnívají, že je o akt nicotný nebo neplatný pro nedostatek odůvodnění. Kromě toho měly být uvedené pobídky, které jsou v souladu s podmínkami uvedenými ve sdělení Komise o filmu z roku 2001, považovány za slučitelné podle čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU.

Žaloba podaná dne 16. července 2012 — Simca Europe v. OHIM — PSA Peugeot Citroën (Simca)

(Věc T-327/12)

(2012/C 287/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Simca Europe Ltd (Birmingham, Spojené království) (zástupce: N. Haberkamm, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: PSA Peugeot Citroën GIE (Paříž, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. dubna 2012 ve věci R 645/2011-1;
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladu řízení, včetně nákladů procesního zástupce žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „Simca“ pro výrobky zařazené do třídy 12 — Ochranná známka Společenství č. 6 489 371

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: PSA Peugeot Citroën GIE

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Žalobkyně v době podání přihlášky nejednala v dobré víře

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo vyhověno a ochranná známka byla prohlášena za neplatnou

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 52 nařízení (ES) č. 207/2009

Žaloba podaná dne 24. července 2012 — Mundipharma v. OHIM — AFP Pharmaceuticals (Maxigesic)

(Věc T-328/12)

(2012/C 287/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mundipharma GmbH (Limburg a.d. Lahn, Německo) (zástupce: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: AFP Pharmaceuticals Ltd (Takapuna, Nový Zéland)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. května 2012 ve věci R 1788/2010-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: AFP Pharmaceuticals Ltd

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Maxigesic“ pro výrobky zařazené do třídy 5 — přihláška ochranné známky Společenství č. 7 056 104

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „OXYGESIC“ pro výrobky zařazené do třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: vyhovění odvolání a zamítnutí námítky

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009

Žaloba podaná dne 27. července 2012 — Sartorius Weighing Technology v. OHIM (zobrazení žlutého oblouku na dolním okraji zobrazovací jednotky)

(Věc T-331/12)

(2012/C 287/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sartorius Weighing Technology GmbH (Göttingen, Německo) (zástupce: K. Welkerling, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. května 2012 ve věci R 1783/2011-1;

— uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly v odvolacím řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: jiná ochranná známka, kterou tvoří žlutý oblouk na spodním okraji zobrazovací jednotky pro zboží zařazené do tříd 7, 9, 10 a 11

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. července 2012 — ING Groep v. Komise**(Věc T-332/12)**

(2012/C 287/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: ING Groep NV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: O. Brouwer, J. Blockx a N. Lorjé, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. května 2012 C(2012) 3150 final, Státní podpora SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 a ex N 528/2008) — Nizozemsko ING — restrukturalizační podpora; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalovaná porušila zásadu řádné správy a právo být slyšen tím, že Nizozemsko ani společnost ING nevyslechla ohledně skutkového stavu a jejich názorů a domněnek, které byly rozhodující pro její závěr, že změna podmínek doplnění kmenového kapitálu tier-1 představovala podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, když použila kritérium zásady investora v tržním hospodářství (ZITH) a náležitě neodůvodnila kvalifikaci změny podmínek doplnění kmenového kapitálu tier-1 jako státní podpory a přitěžující okolnosti při svém posouzení kompenzačních opatření.
- 3) Zatřetí žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a zásady řádné správy, proporcionality, právní jistoty, rovného zacházení a povinnosti uvést odůvodnění

tím, že při posouzení kompenzačních opatření opomenula zohlednit výši podpory a tím, že nesprávně stanovila relativní výši podpory a okolnosti, za kterých byla podpora poskytnuta.

- 4) Předmětem čtvrtého žalobního důvodu je tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, zásadu řádné správy, proporcionality a povinnost uvést odůvodnění, když stanovila, že zákazy nejnižších cen jsou pro ING právně závazné.

Žaloba podaná dne 19. července 2012 — T&L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise**(Věc T-335/12)**

(2012/C 287/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: T&L Sugars Ltd (Londýn, Spojené království) a Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalsko) (zástupce: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, Solicitor)

Žalované: Evropská komise a Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu na neplatnost podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU nebo námitku nepoužitelnosti podle článku 277 SFEU směřující proti nařízení č. 367/2012, nařízení č. 397/2012, nařízení č. 356/2012, nařízení č. 382/2012, nařízení č. 444/2011, a nařízení č. 485/2012 za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 367/2012 ze dne 27. dubna 2012, kterým se stanoví nezbytná opatření, pokud jde o uvolnění dodatečných množství cukru a isoglukózy nepodléhajících kvótám na trh Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2011/2012 (Úř. věst. L 116, s. 12);

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 397/2012 ze dne 8. května 2012 o stanovení přidělového koeficientu, o odmítnutí dalších žádostí a o uzavření lhůty pro podání žádostí o dostupná dodatečná množství cukru nepodléhající kvótám, jež mají být prodána na trhu Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2011/2012 (Úř. věst. L 123, s. 35);
 - zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 318, s. 4), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 356/2012, pokud jde o lhůty pro podání nabídek pro druhé a následující dílčí nabídkové řízení na dovoz cukru se sníženou celní sazbou na hospodářský rok 2011/2012 (Úř. věst. L 113, s. 4);
 - zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 382/2012 ze dne 3. května 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro páté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 119, s. 41);
 - zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 444/2012 ze dne 24. května 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro šesté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 135, s. 61);
 - zrušit prováděcí nařízení Komise (EU) č. 485/2012 ze dne 7. června 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro sedmé dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 148, s. 24);
 - alternativně, (i) prohlásit námitku nepoužitelnosti směřující proti čl. 186 písm. a) a článku 187 nařízení č. 1234/2007⁽¹⁾ za přípustnou a opodstatněnou a prohlásit tato ustanovení za protiprávní, jakož i zrušit napadená nařízení, která se na těchto ustanoveních přímo či nepřímo zakládají; a (ii) prohlásit námitku nepoužitelnosti směřující proti nařízení č. 367/2012 a nařízení č. 1239/2011, ve znění nařízení č. 356/2012, za přípustnou a opodstatněnou;
 - uložit EU zastoupené Komisí náhradu veškeré škody způsobené žalobkyním v důsledku toho, že Komise porušila své povinnosti, a toto odškodnění za škodu způsobenou žalobkyním v období od 30. ledna 2012 do 24. června 2012 stanovit ve výši 75 051 236 eur zvýšené o další ztráty způsobené žalobkyním po tomto dni, nebo v jakékoli jiné výši, která bude odrážet škodu, která již byla žalobkyním způsobena nebo bude způsobena do budoucna, a to v souladu s tím, co žalobkyně dále prokáží během tohoto řízení, a se zvláštním zřetelem na budoucí škodu;
 - uložit zaplacení úroků v souladu s mírou stanovenou v rozhodné době Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace zvýšenou o dva procentní body, nebo v souladu s jakoukoli jinou přiměřenou úrokovou mírou stanovenou Tribunálem ze základní částky, a to za období od vydání rozsudku Tribunálu do jejího skutečného zaplacení;
 - uložit Komisi náhradu veškerých nákladů a výdajů vzniklých v souvislosti s tímto řízením.
- ### Žalobní důvody a hlavní argumenty
- Na podporu žaloby předkládají žalobkyně osm žalobních důvodů.
- 1) První žalobní důvod vychází z porušení zákazu diskriminace, neboť nařízení č. 367/2012 na jednu stranu stanovuje pevnou obecně použitelnou sníženou dávku z přebytku ve výši 211 eur za tunu — tj. méně než polovinu z obvyklých 500 eur za tunu — použitelnou na specifické množství (250 000 tun) cukru, rovnoměrně rozdělenou pouze mezi žalobkyně, které zpracovávají cukrovou řepu. Na druhé straně nařízení č. 1239/2011 ve znění nařízení č. 356/2012 stanovuje neznámé a nepředvídatelné clo, které se použije pouze na úspěšné uchazeče (jimiž mohou být zpracovatelé třtinového cukru, cukrové řepy nebo třetí strana), přičemž ale neupřesňuje jeho celkovou výši. Clo bylo naposledy stanoveno na 312,60 eur za tunu, tj. téměř o 50 % více, než poplatek za nadbytečné množství pro zpracovatele cukrové řepy. Kontrast mezi těmito dvěma opatřeními nemůže být výraznější. Všechny prvky těchto opatření jsou totiž diskriminační vůči zpracovatelům třtinového cukru a zvýhodňují zpracovatele cukrové řepy.
 - 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení nařízení č. 1234/2007 a nedostatku náležitého právního základu, jelikož vzhledem k nařízení č. 367/2012 Komise nemá žádnou pravomoc ke zvýšení kvót a je naopak povinna uložit vysoké a odrazující poplatky za uvolnění cukru nepodléhajícího kvótě na trh EU. Pokud jde o daňové aukce, Komise zjevně není zmocněna, ani oprávněna přijmout tento druh opatření, které nebylo základním právním předpisem nikdy zamýšleno.
 - 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty, jelikož Komise vytvořila systém, v němž není výše cla předvídatelná, ani není stanovena s použitím soudržných objektivních kritérií, nýbrž je určena na základě subjektivní ochoty clo odvést (navíc ze strany subjektů, které v tomto ohledu podléhají různým tlakům a podnětům), aniž by existovala skutečná souvislost se skutečně dováženými produkty.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož Komise mohla za účelem překonání nedostatku zásob stejně tak přijmout méně omezující opatření, která by nebyla přijata výlučně v neprospěch dovážejících zpracovatelů cukru.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení legitimního očekávání, jelikož žalobkyně oprávněně očekávaly, že Komise za účelem obnovy dostatečných zásob surového třtinového cukru určeného ke zpracování použije opatření stanovená nařízením č. 1234/2007. Žalobkyně rovněž oprávněně očekávaly, že Komise zachová rovnováhu mezi dovážejícími zpracovateli a domácími výrobci cukru.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti náležité péče a řádné správy, jelikož Komise přijala s ohledem na nedostatečné zásoby zjevně nevhodná opatření. Komise měla zmírnit dovozní omezení pro zpracovatele třtinového cukru. Namísto toho zvýšila domácí výrobu a přístup k dalšímu dovozu podrobila represivnímu a nepředvídatelnému zdanění.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení článku 39 SFEU, jelikož Komisi se nepodařilo dosáhnout dva z cílů, které jsou zakotveny v tomto ustanovení této Smlouvy.
- 8) Osmý žalobní důvod vychází z porušení nařízení Komise č. 1006/2011 ⁽²⁾, jelikož clo použité na bílý cukr je pouze zanedbatelně vyšší, než clo na surový cukr, přičemž rozdíl představuje přibližně 30 eur za tunu. To jasně kontrastuje s rozdílem 80 eur mezi standardním dovozním clem pro rafinovaný cukr (419 eur) a pro surový cukr určený k rafinaci (339 eur), které stanovuje nařízení Komise č. 1006/2011.

Na podporu své žaloby na náhradu škody žalobkyně dále uvádějí, že Komise svou nečinností a nevhodností svých opatření zjevně a ve velkém rozsahu překročila svůj prostor pro uvážení, který jí přiznává nařízení č. 1234/2007. Navíc skutečnost, že Komise nepřijala přiměřená opatření, představuje zjevné porušení právní normy, „jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům“. Komise porušila konkrétně všeobecné zásady práva Evropské unie týkající se právní jistoty, zákazu diskriminace, proporcionality, legitimního očekávání a povinnosti náležité péče a řádné správy.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (Úř. věst. L 299, s. 1).

(2) Nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 282, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. srpna 2012 — Klizli v. Rada

(Věc T-336/12)

(2012/C 287/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Yousef Klizli (Damašek, Sýrie) (zástupkyně: Z. Garkova-Lyutskanova, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

— Zrušit prováděcí rozhodnutí Rady 2012/256/SZBP ze dne 14. května 2012, kterým se provádí rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 126, s. 9), v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 410/2012 ze dne 14. května 2012, kterým se provádí čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 126, s. 3), v rozsahu, v němž se týká žalobce, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uplatňuje dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalobce byl nesprávně zařazen na seznam jako osoba, která poskytuje finanční podporu režimu.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že zpochybněné akty Rady byly vydány, aniž by vycházely z jakéhokoli právního základu, a porušují povinnost uvést odůvodnění, právo být řádně vyslechnut, právo na účinnou soudní ochranu a právo vlastnit majetek; dále tyto akty porušují zásadu proporcionality a porušují dobré jméno žalobce.

Žaloba podaná dne 30. července 2012 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM — Wenf International Advisers (vývrtka)**(Věc T-337/12)**

(2012/C 287/68)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: C. Ruiz Gallegos a E. Veiga Conde, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 1. června 2012 ve věci R 89/2011-3;
- uložil OHIM a vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jenž je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: průmyslový vzor vývrtky — průmyslový vzor Společenství č. 0 0083 0831-0001

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Wenf International Advisers Ltd

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: vnitrostátní průmyslový vzor otvíráku na lahve

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: vyhovění návrhu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení článku 4 a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002
- porušení článku 4 a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002

Žaloba podaná dne 30. července 2012 — Grupo T Diffusión v. OHIM — ABR Producción Contemporánea (lampy)**(Věc T-343/12)**

(2012/C 287/69)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Grupo T Diffusión, SA (El Prat de Llobregat, Španělsko) (zástupce: A. Lasala Grimalt, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: ABR Producción Contemporánea, SL (Barcelona, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 1. června 2012 ve věci R 1622/2010-3 týkající se řízení o prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství č. 000 42 7448-0001 a prohlásil, že uvedený (průmyslový) vzor je v plném rozsahu účinný a platný, a osvobodil Grupo T Difusión, S.A., od náhrady nákladů řízení vynaložených ABR a OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jenž je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: vzor lampy — zapsaný (průmyslový) vzor Společenství č. 000 42 7448-0001

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: ABR Producción Contemporánea, SL

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: starší (průmyslový) vzor stojací lampy „Cypress“

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: vyhovění návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení článků 6 a 7 nařízení (ES) č. 6/2002

Žaloba podaná dne 1. srpna 2012 — Leiner v. OHIM — Recaro (REVARO)**(Věc T-349/12)**

(2012/C 287/70)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Rakousko)
(zástupci: W. Emberger, I. Rudnay a L. Emberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Recaro Beteiligungs GmbH (Kaiserslautern, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 16. května 2012 ve věci R 482/2011-1 tak, aby bylo vyhověno odvolání, a případně rozhodnutí zrušil.
- uložil žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvek „REVARO“ pro výrobky zařazené do tříd 11, 20 a 24

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Recaro Beteiligungs-GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: mezinárodní zápis „RECARO“ pro výrobky zařazené do tříd 10, 12, 14, 20, 25 a 28

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009

Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2012 — Formica v. OHIM — Silicalia (CompacTop)**(Věc T-82/11) ⁽¹⁾**

(2012/C 287/71)

Jednací jazyk: španělština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 10. července 2012 — AV v. Komise

(Věc F-4/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Přijímání zaměstnanců — Výhrada týkající se zdravotního stavu — Uplatnění výhrady týkající se zdravotního stavu se zpětným účinkem — Posudek výboru pro otázky invalidity“)

(2012/C 287/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: AV (Cadrezzate, Itálie) (zástupci: A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí uplatnit na žalobkyni výhradu týkající se zdravotního stavu podle článku 32 Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie a nepřiznat jí příspěvek v invaliditě.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 12. dubna 2010, kterým Evropská komise uplatnila na AV výhradu týkající se zdravotního stavu uvedenou v článku 32 Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 16. dubna 2010 se zrušuje v rozsahu, v němž Evropská komise odmítla přiznat AV příspěvek v invaliditě.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené AV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 18.6.2011, s. 21.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 20. června 2012 — Cristina v. Komise

(Věc F-66/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služby — Všeobecné výběrové řízení — Rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení o nepřipustění k účasti na hodnotících zkouškách — Procesní prostředky — Žaloba podaná dříve, než bylo rozhodnuto o administrativní stížnosti — Připustnost — Specifické podmínky účasti ve výběrovém řízení — Požadovaná odborná praxe“)

(2012/C 287/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alma Yael Cristina (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Eggers a P. Pecho, poté B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí předsedy výběrové komise výběrového řízení EPSO/AST/111/10 (AST 1) nepřipustit žalobkyni k hodnotícím zkouškám.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Alma Yael Cristina ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.11, s. 51.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 20. června 2012 — Cristina v. Komise

(Věc F-83/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služby — Všeobecné výběrové řízení — Rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení o nepřipustění k účasti na hodnotících zkouškách — Procesní prostředky — Žaloba podaná dříve, než bylo rozhodnuto o administrativní stížnosti — Připustnost — Specifické podmínky účasti ve výběrovém řízení — Odborná praxe související s náplní práce“)

(2012/C 287/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alma Yael Cristina (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí předsedy výběrové komise výběrového řízení EPSO/AST/112/10 — Asistenti (AST 3) nepřipustit žalobkyni k hodnotícím zkouškám.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Alma Yael Cristina ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 340, 19.11.2011, s. 41.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. července 2012 — Conticchio v. Komise

(Věc F-22/11) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Výpočet důchodových práv — Zařazení do stupně — Námitka protiprávnosti — Přípustnost“)

(2012/C 287/75)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rosella Conticchio (Řím, Itálie) (zástupci: R. Giuffrida a A. Tortora, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci, a A. Dal Ferro, advokát)

Předmět věci

Žádost žalobkyně o zrušení rozhodnutí o přiznání a vyplácení důchodu

Výrok usnesení

1) Žaloba R. Conticchio se odmítá jako zčásti zjevně nepřípustná a zčásti jako neopodstatněná.

2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 139, 7.5.2011, s. 31.

Žaloba podaná dne 20. července 2012 — ZZ a ZZ v. Komise

(Věc F-75/12)

(2012/C 287/76)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: ZZ a ZZ (zástupci: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal a S. Orlandi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí týkajících se výpočtu bonifikace důchodových nároků získaných před nástupem do služby u Evropské komise a v případě potřeby též rozhodnutí, jimiž byly zamítnuty stížnosti žalobců.

Návrhová žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí týkající se výpočtu bonifikace jejich důchodových nároků získaných před jejich nástupem do služby u Evropské komise;

— v případě potřeby zrušit rozhodnutí, jimiž byly zamítnuty jejich stížnosti, na základě kterých mají být uplatněna OPU a pojistně-matematické sazby platné v okamžiku podání jejich žádosti o převedení důchodových nároků;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 20. července 2012 — ZZ v. Komise

(Věc F-76/12)

(2012/C 287/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: S. Rodrigues a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise o přeměně bodů za zásluhy získaných u jiného orgánu a administrativní informace o zveřejnění seznamu povýšených úředníků v rámci povýšovacího období 2011.

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. října 2011 o transformaci bodů za zásluhy získaných žalobkyní u jiného orgánu, společně s administrativní informací č. 48/2011 ze dne 27. října 2011 o zveřejnění seznamu úředníků povýšených v rámci hodnotícího a povýšovacího období 2011, na němž není obsaženo jméno žalobkyně;

- v případě potřeby zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování o zamítnutí stížnosti žalobkyně;
- uložit Evropské komisi přiznání náhrady škody a úroků ohodnocených předběžně *ex aequo et bono* na 20 000 eur za náhradu utrpěné majetkové újmy;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2012 — BH v. Komise

(Věc F-129/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/78)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012, s. 73.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2012 — BJ v. Komise

(Věc F-139/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/79)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 3.3.2012, s. 25.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2012 — BK v. Komise

(Věc F-140/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/80)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 3.3.2012, s. 25.

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 287/68	Věc T-337/12: Žaloba podaná dne 30. července 2012 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM — Wenf International Advisers (vývrtka)	38
2012/C 287/69	Věc T-343/12: Žaloba podaná dne 30. července 2012 — Grupo T Diffusión v. OHIM — ABR Producción Contemporánea (lampy)	38
2012/C 287/70	Věc T-349/12: Žaloba podaná dne 1. srpna 2012 — Leiner v. OHIM — Recaro (REVARO)	39
2012/C 287/71	Věc T-82/11: Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2012 — Formica v. OHIM — Silicalia (CompacTop)	39

Soud pro veřejnou službu

2012/C 287/72	Věc F-4/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 10. července 2012 — AV v. Komise („Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Přijímání zaměstnanců — Výhrada týkající se zdravotního stavu — Uplatnění výhrady týkající se zdravotního stavu se zpětným účinkem — Posudek výboru pro otázky invalidity“)	40
2012/C 287/73	Věc F-66/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 20. června 2012 — Cristina v. Komise („Veřejná služby — Všeobecné výběrové řízení — Rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení o nepřipuštění k účasti na hodnotících zkouškách — Procesní prostředky — Žaloba podaná dříve, než bylo rozhodnuto o administrativní stížnosti — Přípustnost — Specifické podmínky účasti ve výběrovém řízení — Požadovaná odborná praxe“)	40
2012/C 287/74	Věc F-83/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 20. června 2012 — Cristina v. Komise („Veřejná služby — Všeobecné výběrové řízení — Rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení o nepřipuštění k účasti na hodnotících zkouškách — Procesní prostředky — Žaloba podaná dříve, než bylo rozhodnuto o administrativní stížnosti — Přípustnost — Specifické podmínky účasti ve výběrovém řízení — Odborná praxe související s náplní práce“)	40
2012/C 287/75	Věc F-22/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. července 2012 — Conticchio v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Výpočet důchodových práv — Zařazení do stupně — Námitka protiprávnosti — Přípustnost“)	41
2012/C 287/76	Věc F-75/12: Žaloba podaná dne 20. července 2012 — ZZ a ZZ v. Komise	41
2012/C 287/77	Věc F-76/12: Žaloba podaná dne 20. července 2012 — ZZ v. Komise	41
2012/C 287/78	Věc F-129/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2012 — BH v. Komise	42
2012/C 287/79	Věc F-139/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2012 — BJ v. Komise	42
2012/C 287/80	Věc F-140/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2012 — BK v. Komise	42

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS